

Liahona

**Met optimisme, liefde
en visie: president
Gordon B. Hinckley, p. 22**

De kern van vragen stellen, p. 14

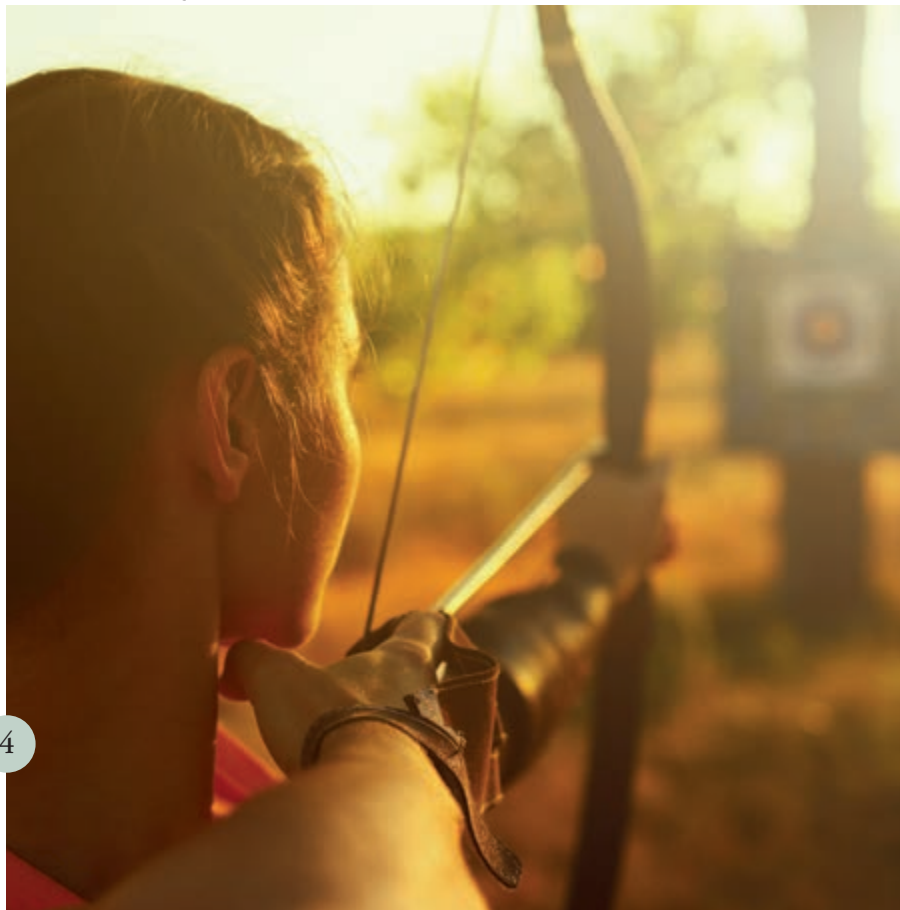
Leer en Verbonden: kennis van de Vader
en de Zoon uit de eerste hand, p. 16

Kies ervoor kloekmoedig te zijn als
je er alleen voor staat, p. 28

Foto uit 1907 van de bekende mormoonse fotograaf George Edward Anderson. De foto vat treffend het contrast tussen het alledaagse leven en het eeuwig belang van het eerste visioen dat in het nabijgelegen bos plaatsvond. In dit heilige bos bij Palmyra (New York) bad de veertienjarige Joseph Smith om te weten bij welke kerk hij zich moest aansluiten. In antwoord verschenen aan hem God de Vader en Jezus Christus.

Foto met dank aan de Bibliotheek voor kerkgeschiedenis

28 Kloekmoedig in ons getuigenis van de Heiland

Ouderling Christoffel Golden

De moeilijke momenten zijn de momenten die voor ons het beslissendst zijn.

34 Bij alles wat je verwerft: verwerf inzicht

Ouderling Gary E. Stevenson

Werkelijk inzicht komt als je de onderlinge afhankelijkheid van studie en gebed inziet, anderen vastbesloten dient en op de Heer vertrouwt.

BOODSCHAPPEN

4 Boodschap van het Eerste Presidium: Ons op de kern richten

President Dieter F. Uchtdorf

7 Huisbezoekboodschap: Het doel van de zustershulpvereniging

OP DE OMSLAG

Voor: foto George Frey. Binnenkant vooromslag: foto George Edward Anderson; met dank aan de Bibliotheek voor kerkgeschiedenis.

HOOFDARTIKELEN

16 Inzichten uit de Leer en Verbonden over de Vader en de Zoon

Norman W. Gardner

De Leer en Verbonden openbaart en herstelt verloren waarheden, en verdiept zo ons begrip van de Vader en de Zoon.

22 Gordon B. Hinckley: een profeet met optimisme en visie

Andrew D. Olsen

President Gordon B. Hinckley, de vijftiende president van de kerk, was een groot voorbeeld van optimisme, liefde en toekomstvisie.

RUBRIEKEN

8 Conferentienotities 2016

10 Wat wij geloven: Wij geloven dat de kerk de aarde zal vullen

12 Ons gezin, ons thuis: Ik wil eeuwig bij jullie zijn!

Leongina Adamés de Ubrí

14 Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland: De vragen die we als leerkracht stellen

Ted Barnes

40 Onder heiligen der laatste dagen

80 Tot we elkaar weerzien: Pleidooi voor een hedendaagse profeet

President Hugh B. Brown

44

44 Profetische beginselen van getrouwheid

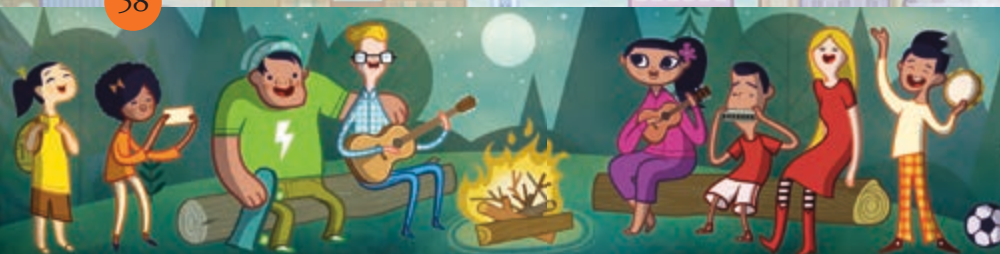
Ouderling C. Scott Grow

De beslissingen die je nu neemt, kunnen je helpen om in de toekomst getrouw te blijven.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoppt. Hint: waar kniel je om te bidden?

58

50 JMJV-thema 2017: Jakobus 1:5–6

Stephen W. Owen en
Bonnie L. Oscarson

53 Poster: Vraag

54 Vijf beloften van gebed

Carlisa Cramer

Het gebed is meer dan een manier om met onze Vader in de hemel te communiceren. Hier volgen nog enkele zegeningen die we dankzij het gebed ontvangen.

56 Vijf vragen die je kunt stellen als je het gevoel hebt dat je gebeden niet beantwoord worden

Margaret Willden

Het kan heel naar zijn als je het gevoel hebt dat je gebeden niet beantwoord worden. Maar door deze vragen zul je er misschien anders over denken.

58 Themalied: Vragen aan God

Nik Day

61 Regel op regel: Jakobus 1:5–6

62 Celestiale momenten

Hollie Megan Laura Hunter

Op dergelijke momenten voelt de hemel plotseling niet zo ver meer weg.

63 Onze plek

64 Antwoorden van kerkleiders: Hoe we het evangelie doeltreffend uitdragen

Ouderling M. Russell Ballard

65 Aangestipt

Moeite met vergeven? Kamp je met een depressie?

76

66 Leesschema kerkgeschiedenis: De herstelling

69 Antwoord van een apostel: Verhoort onze hemelse Vader altijd mijn gebeden?

Ouderling Dallin H. Oaks

70 Ons prikbord

71 Het boek op de plank

Ouderling Walter F. González

Toen ik een goed boek zocht, vond ik het Boek van Mormon en het veranderde mijn leven.

72 Min-Jun is goed genoeg

Kelly Hunsaker

Hoe kon Min-Jun de kerk ingaan nu hij helemaal vies en nat was?

74 Vergeet niet voor Erik te bidden

Julie Cornelius-Huang

Kari was verdrietig dat haar broer niet meer naar de kerk wilde, maar ze leerde iets belangrijks over gebed.

76 Verhalen van Jezus: Jezus houdt van mij

Kim Webb Reid

79 Kleurplaat: Ik ben een kind van hemelse Ouders

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken.
Hieronder staan twee voorbeelden.

'Kloekmoedig in ons getuigenis van de Heiland', p. 28: Ouderling Golden bespreekt hoe ieder van ons te maken krijgt met moeilijke maar beslissende momenten. U kunt rollenspellen houden waarin gezinsleden met een moeilijke beslissing te maken krijgen. U kunt bijvoorbeeld oefenen om nee te zeggen tegen een vriend of vriendin die wil spieken of om een vriend of vriendin te vragen om nette taal te gebruiken. Bespreek hoe je een sterk getuigenis van de Heiland kunt krijgen voordat je in zulke situaties terechtkomt.

'Verhoort onze hemelse Vader altijd mijn gebeden?', p. 69: Heeft u ervaren dat uw gebeden verhoord werden? U kunt over specifieke ervaringen waarbij de Heer uw gebeden verhoorde vertellen en uitleggen of ze op een verwachte of onverwachte manier werden beantwoord. Misschien kunt u elkaar aanmoedigen om in een dagboek bij te houden op welke manieren de Heer uw gebeden heeft beantwoord en u heeft gezegend.

MEER ONLINE

De *Liahona* en andere kerkmaterialen staan in vele talen op languages.lds.org. Audio-opnames van de *Liahona* artikelen zijn beschikbaar in het Engels, Portugees en Spaans op liahona.lds.org. U kunt ook naar [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) gaan om inspirerende boodschappen te zien en te tonen (beschikbaar in Engels, Portugees en Spaans).

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Boek van Mormon, 71

Depressiviteit, 65

Eeuwige gezinnen, 12, 41,
44, 63, 79

Familiegeschiedenis, 41, 63

Gebed, 34, 42, 50, 53, 54,
56, 58, 61, 71, 74

Geboden, 4, 28, 76

Gehoorzaamheid, 44, 61

Geloof, 12, 22, 34, 44, 50,
53, 58, 61, 72, 80

Getuigenis, 22, 28, 44, 64

Gevoel van eigenwaarde,
72

Godheid, 16

Heilige Geest, 42, 54, 62,
64, 74

Herstelling, 16, 66

Jezus Christus, 4, 16, 28,
34, 70, 76

Joseph Smith, 10, 16, 28,
34, 66, 71, 80

Kerkgeschiedenis, 10, 16,
28, 34, 66

Keuzevrijheid, 44, 74

Leer en Verbonden, 16,
66

Liefde, 4, 22, 76

Pornografie, 44

Prioriteiten, 43, 44

Profeten, 22, 80

Schriftstudie, 34, 43,
66, 71

Tempels, 12, 22, 44, 62,
63, 70

Verbonden, 44

Vergeving, 54, 65

Vragen, 14, 56, 58

Vrede, 54, 62

Vrouwzijn, 40

Wederkomst, 10

Zendingswerk, 10, 34, 63,
64, 71

Zustershulpvereniging, 7

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

ONS OP DE KERN richten

Onlangs zag ik een groepje mensen boogschieten. Alleen al door naar hen te kijken werd het me duidelijk dat het tijd en oefening vergt om de kunst van het boogschieten echt te leren beheersen.

Ik denk niet dat je een reputatie als bedreven boogschutter kunt opbouwen door op een lege wand te schieten en vervolgens doelwitten om de pijlen heen te trekken. Je moet de kunst leren om op het doelwit te richten en in de roos te schieten.

Doelwitten tekenen

Eerst schieten en naderhand het doelwit tekenen, lijkt misschien absurd, maar we vertonen datzelfde gedrag soms wel in andere situaties.

Als kerklid hebben we soms de neiging om ons aan evangelieprogramma's, evangeliekwesties en zelfs leerstellingen vast te klampen die ons interessant, belangrijk of leuk lijken. We komen in de verleiding er een doelwit omheen te tekenen en zo te geloven dat we ons op de kern van het evangelie richten.

Dat kan zomaar gebeuren.

Door de eeuwen heen hebben we uitstekende raad en inspiratie van profeten van God ontvangen. We krijgen ook duidelijke aanwijzingen uit diverse publicaties, handboeken en lesboeken van de kerk. We kunnen zonder moeite ons favoriete evangelieonderwerp kiezen, er een cirkel omheen trekken en beweren dat we de kern van het evangelie te pakken hebben.

De Heiland schept duidelijkheid

Dit probleem speelt niet alleen in deze tijd. In de oudheid besteedden religieuze leiders veel tijd aan het

catalogiseren, rangschikken en beargumenteren van welke van de honderden geboden het belangrijkste was.

Op een dag trachtte een groep geleerde gelovigen de Heiland bij die controverses te betrekken. Zij vroegen Hem naar zijn oordeel over een kwestie waarover maar weinigen het eens konden worden.

Zij vroegen hem: 'Meester, wat is het grote gebod in de wet?'

We kennen allemaal Jezus' antwoord: 'U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand.

'Dit is het eerste en het grote gebod.

'En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

'Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.'¹

Let goed op de laatste zin: 'Aan deze twee geboden hangt *heel* de Wet, en de Profeten.'

De Heiland liet ons niet alleen het doelwit zien, maar Hij gaf ook de kern aan.

De kern raken

Als lid van de kerk verbinden wij ons ertoe om de naam van Jezus Christus op ons te nemen. Dat verbond impliceert onder meer dat we ernaar streven over God te leren, Hem lief te hebben, ons geloof in Hem te vergroten, Hem te eren, in zijn wegen te wandelen en standvastig als getuige van Hem op te treden.

Hoe meer we over God te weten komen en zijn liefde voor ons voelen, hoe meer we inzien dat het oneindige offer van Jezus Christus een goddelijke gave is. En Gods liefde inspireert ons om het pad van ware bekering in te

slaan, dat tot het wonder van vergeving voert. Door dit proces ontwikkelen we meer liefde en mededogen voor de mensen om ons heen. We plakken ze geen etiketjes meer op. We weerstaan de verleiding om anderen wegens hun zonden, tekortkomingen, gebreken, politieke voorkeuren, godsdienstige overtuigingen, nationaliteit of huidskleur te beschuldigen of te oordelen.

We zien iedereen die we ontmoeten als een kind van onze hemelse Vader — onze broeder of onze zuster.

We reiken anderen met liefde en begrip de hand — zelfs wie misschien niet zo gemakkelijk lief te hebben zijn. We treuren met hen die treuren en vertroosten wie vertroosting nodig hebben.²

En we beseffen dat er geen reden is om ons over het juiste evangelie-doelwit het hoofd te breken.

De twee grote geboden zijn de kern. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.³ Als we dat accepteren, vallen alle andere goede dingen vanzelf op hun plaats.

Als we onze aandacht, gedachten en inspanningen in de eerste plaats op onze liefde voor de almachtige

God richten en ons hart maar anderen laten uitgaan, weten we dat we het juiste doelwit gevonden hebben en ons op de kern richten: ware discipelen van Jezus Christus worden. ■

NOTEN

1. Mattheüs 22:36–40.
2. Zie Mosiah 18:9.
3. Zie Mattheüs 22:40.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Voordat u deze boodschap bespreekt, kunt u desgewenst 'Uw liefde, Heer' (*Lofzangen*, nr. 81) zingen. U kunt degenen die u bezoekt vervolgens over de 'doelwitten' in hun eigen leven laten nadenken. U kunt manieren bespreken die ervoor zorgen dat de twee grote geboden — 'de Heere, uw God, liefhebben' en 'uw naaste liefhebben als uzelf' (zie Mattheüs 22:37, 39) — altijd richting aan hun daden geven. U kunt ook specifieke manieren aanhalen waarop u uw eigen leven op Christus richt en getuigen hoe dat u tot zegen is.

Een glimlach doet wonderen

President Uchtdorf noemt twee doelen die we bij onze daden voor ogen moeten houden: God liefhebben en onze medemensen liefhebben. Maar soms valt het niet mee om anderen lief te hebben. Er kunnen in je leven momenten zijn dat je het moeilijk vindt om met anderen om te gaan — wellicht heeft iemand je gekwetst of vind je het moeilijk om met iemand te praten of op te schieten. Probeer op die momenten te denken aan de liefde die je van vriend(inn)en, familie, je hemelse Vader en Jezus Christus ondervonden hebt. Denk terug aan de vreugde die je in die situaties gevoeld hebt en probeer je voor te stellen dat iedereen de kans heeft om die liefde te voelen. Bedenk dat iedereen een dochter of zoon van God is en zijn liefde én die van jou verdient.

Denk eens aan bepaalde personen in je leven met wie je moeite hebt. Bid voor hen en vraag je hemelse Vader

dat jij je hart voor hen mag openstellen. Je zult die personen weldra zien hoe Hij ze ziet: als zijn kinderen die liefde verdienen.

Doe na je gebed iets aardigs voor hen! Je zou ze kunnen uitnodigen voor de wekelijkse activiteitenavond of een andere activiteit met je vriend(inn)en. Bied aan om ze te helpen met hun huiswerk. Al zeg je maar alleen ‘hallo’ en glimlach je naar hen. Die kleine dingen kunnen wonderen doen ... voor jezelf en voor anderen!

KINDEREN

In de roos!

President Uchtdorf zegt dat het evangelie net is als een doel leren raken. We moeten ons op de belangrijkste zaken richten. De belangrijkste geboden zijn: God liefhebben en anderen liefhebben. Als we ons op die twee dingen concentreren, schieten we steeds weer in de roos!

Teken een pijltje op de doelwitten die ons ertoe brengen liefde voor God en anderen te tonen. Zet een X op de doelwitten die niet goed zijn om te doen.

JE SPEELGOED DELEN

SNOEP STELEN

NAAR DE KERK GAAN

IEMAND UITSCHELDEN

BIDDEN

IEMAND EEN KNUFFEL GEVEN

KIBBELEN MET JE BROER OF ZUS

Het doel van de zustershulpvereniging

Bestudeer dit materiaal onder gebed en laat u inspireren zodat u weet wat u het beste kunt bespreken.

Het doel van de zustershulpvereniging is ‘vrouwen op de zegeningen van het eeuwige leven voorbereiden’, zegt Linda K. Burton, algemeen ZHV-presidente.¹ Het is door ons geloof, ons gezin en onze hulpverlening dat we onze ‘belangrijke rol in het werk’ vervullen.²

De zustershulpvereniging ‘is een stoffelijk en geestelijk werk’, zegt Carole M. Stephens, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium. ‘Dat is wat de vrouwen in tijd van de Heiland deden, en dat is wat we blijven doen.’³

Als we naar de Samaritaanse vrouw bij de bron kijken, die haar waterkruik liet staan en heenging om anderen te vertellen dat Jezus een profeet was (zie Johannes 4:6–42), of naar Febe, die anderen haar hele leven met vreugde diende (zie Romeinen 16:1–2), zien we voorbeelden van vrouwen in de tijd van de Heiland die actief bezig

waren om tot Christus te komen. Hij is het die ons de weg naar het eeuwige leven opent (zie Johannes 3:16).

Als we naar onze pionierszusters in Nauvoo (Illinois) kijken, die in 1842 bij Sarah Kimball thuis bijeenkwamen om hun eigen organisatie op te richten, zien we Gods plan om de zustershulpvereniging in overeenstemming met de priesterschap in het leven te roepen. Nadat Eliza R. Snow een reglement en statuten opgesteld had, las de profeet Joseph Smith deze door. Hij beseftte dat de kerk pas volledig georganiseerd was als de vrouwen georganiseerd waren. Hij zei dat hun offer door de Heer was aangenomen maar dat er iets beters was. ‘Ik zal de vrouwen onder en naar het patroon van de priesterschap organiseren’, zei hij.⁴

‘De zustershulpvereniging was niet slechts nog een groep die probeerde de wereld te verbeteren. Zij was anders. Zij was ‘iets beters’ omdat de vereniging onder het priesterschapsgesag was georganiseerd. Haar oprichting was een noodzakelijke stap in de ontvouwing van Gods werk op aarde.’⁵

Aanvullende Schriftteksten en informatie

Leer en Verbonden 25:2–3, 10; 88:73; reliefsociety.lds.org

NOTEN

1. Linda K. Burton, in Sarah Jane Weaver, ‘Relief Society Celebrates Birthday and More March 17’, *Church News*, 13 maart 2015, news.lds.org.
2. Linda K. Burton, in Weaver, ‘Relief Society Celebrates Birthday’.
3. Carole M. Stephens, in Weaver, ‘Relief Society Celebrates Birthday’.
4. Joseph Smith, in *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), 14.
5. *Dochters in mijn koninkrijk*, 18–19.

geloof,
gezin,
hulp

Ter
overweging

Hoe is de zustershulpvereniging vrouwen in hun door onze hemelse Vader toebedeelde rol tot steun en voert zij hen tot het eeuwige leven?

NOTITIES OKTOBERCONFERENTIE 2016

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (1V 1:38).

Met deze conferentienotities (en die in volgende uitgaven) kunt u recente leringen van de hedendaagse profeten en apostelen en andere kerkleiders in de algemene oktoberconferentie van 2016 nader bestuderen en toepassen.

LEERSTELLIG ACCENT

Bekering is Gods gave aan ons

‘**W**at je tegenwoordig vaak hoort, is dat Gods liefde “onvoorwaardelijk” is. Hoewel dat in één opzicht waar is, is de beschrijving *onvoorwaardelijk* nergens in de Schriften te vinden. [...]’

‘God zal ons altijd liefhebben, maar Hij kan ons niet in onze zonden verlossen. Denk aan wat Amulek tegen Zeëzrom zei, dat de Heiland zijn volk niet *in* hun zonden maar *van* hun zonden zou verlossen, omdat we met zonde onrein zijn en “niets onreins het koninkrijk van de hemel kan beërven” [Alma 11:37] of in Gods tegenwoordigheid kan vertoeven. [...]’

‘Uit het Boek van Mormon leren we dat de bedoeling van Christus’ lijden — de ultieme uiting van zijn liefde — het volgende was: “Het teweegbrengen van de innerlijke barmhartigheid, die de gerechtigheid overmeestert en de mensen de middelen verschaft waardoor zij geloof tot bekering kunnen hebben [Alma 34:15]. [...]’

‘Daarom is bekering zijn geschenk aan ons, gekocht voor een erg hoge prijs.’

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Blijf “in Zijn liefde”’, *Liahona*, november 2016, 48.

PROFETISCHE BELOFTE

HET HEILSPLAN

‘Onze Heiland, Jezus Christus, speelt een essentiële rol in het [heils]plan. Zonder zijn zoenoffer zou alles verloren zijn. Het is echter niet voldoende om alleen maar in Hem en zijn zending te geloven. We moeten werken en leren, zoeken en bidden, ons bekeren en ons verbeteren. We moeten Gods wetten kennen en ernaar leven. We moeten zijn heilsverordeningen ontvangen. Alleen dan zullen we waar, eeuwig geluk ervaren.’

We zijn gezegend omdat we de waarheid *hebben*. We hebben de taak om anderen over de waarheid te *vertellen*. Laten we in overeenstemming met de waarheid *leven*, zodat we in aanmerking komen voor alles wat de Vader voor ons heeft. Hij doet niets, tenzij het voor ons welzijn is. Hij heeft tot ons gezegd: “Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen” [Mozes 1:39].

‘Uit de grond van mijn ziel, en in alle ootmoed, getuig ik van de grote gave die het plan van onze hemelse Vader voor ons is. Het is het enige volmaakte pad naar vrede en geluk in deze en de komende wereld.’

President Thomas S. Monson, ‘Het volmaakte pad naar geluk’, *Liahona*, november 2016, 80–81.

De oneindige verzoening van Christus

'De Heiland, de Meestergeneesheer, heeft de macht om ons hart te veranderen en ons blijvend respijt van het verdriet van onze eigen zonden te geven. [...]

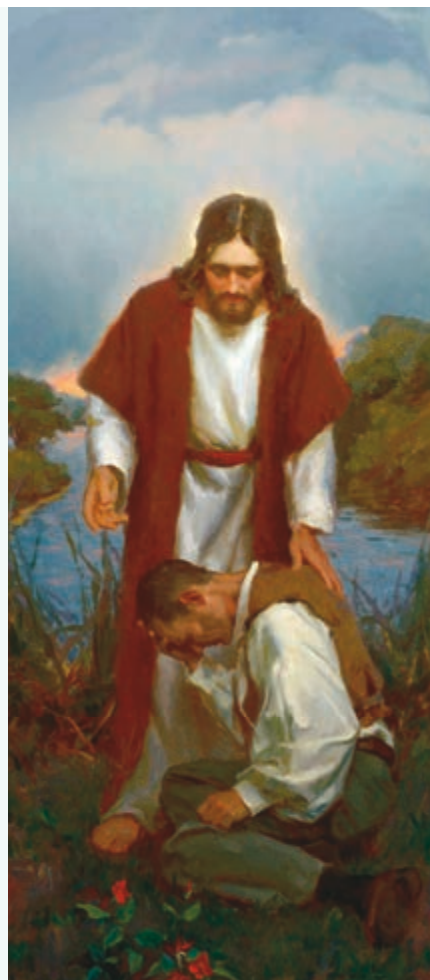
'[Hij] kan ons troosten en versterken als we door de onrechtvaardige daden van anderen lijden. [...]

'[Hij] kan ons troosten en steunen als we met de pijnlijke "feiten van het aardse leven" zoals rampen, psychische stoornissen, ziektes, chronische pijnen en de dood te maken krijgen. [...]

'De Heiland zegt:

'[...] Indien gij tot Mij komt, zult gij het eeuwige leven hebben. Zie, de arm van mijn barmhartigheid is naar u uitgestrekt, en wie ook komt, hem zal Ik aan-nemen' (3 Nephi 9:14).'

Carole M. Stephens, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, 'De Meestergeneesheer', *Liahona*, november 2016, 10–12.

DE KRACHT TOT VERANDERING, MICHAEL T. MALM

'Alles wat zich tegen Christus of zijn leer richt, ondermijnt onze vreugde.'

President Russell M. Nelson, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Vreugde en geestelijk overleven', *Liahona*, november 2016, 84.

Kom, volg Hem

Verschillende sprekers spoorden ons aan christelijke eigenschappen te ontwikkelen en de Heiland tijdens onze sabbatheiliging indachtig te zijn. Gebruik de *Liahona* van november 2016 of bezoek conference.lds.org om te lezen wat ze hebben gezegd.

- Hoe kan ik christelijke liefde en dienstbetoon beoefenen? — Zie Robert D. Hales, "'Kom dan en volg Mij" door christelijk liefde en dienstbetoon', 22.
- Hoe word ik een betere huisonderwijzer? — Zie Jeffrey R. Holland, 'Afgezanten van de kerk', 61.
- Hoe ontwikkel ik oprechte aanbidding op de sabbat? — Zie Dean M. Davies, 'De zegeningen van aanbidding', 93.
- Hoe kan ik mijn deelname aan het avondmaal betekenisvoller maken? — Zie Peter F. Meurs, 'We kunnen door het avondmaal geheiligd worden', 85.

U kunt de toespraken van de algemene conferentie op conference.lds.org lezen, bekijken of beluisteren.

WIJ GELOVEN DAT DE KERK DE AARDE ZAL VULLEN

Er waren maar zes leden van de kerk toen zij in 1830 in een klein plaatsje in de staat New York (VS) werd opgericht. Sindsdien is de kerk uitgegroeid tot een organisatie met 15,5 miljoen leden, en wijken en gemeenten in meer dan 150 landen. Die groei is de vervulling van de profetie in het Oude Testament dat de kerk zou voortrollen om de hele aarde te vullen (zie Daniël 2:31–45). De kerk, het koninkrijk van God op aarde, wordt beschreven als een steen ‘niet door mensenhanden uit de berg [...] afgehouden’ (Daniël 2:45), hetgeen betekent dat het een goddelijk, niet een menselijk, werk is.

Zelfs als de invloed van de kerk de aarde vult, zal haar ledental nog relatief klein zijn. Nephi voorzag dat en schreef over onze tijd: ‘Ik [zag] de kerk van het Lam Gods, en haar ledental was klein’ wegens de goddeloosheid die haar omgaf (1 Nephi 14:12). Naarmate de wederkomst van Jezus Christus nadert, zal de wereld steeds goddelozer worden en ‘een heilige der laatste dagen zijn zal steeds minder populair worden.’¹

Maar Nephi zag ook ‘dat de kerk van het Lam, die bestond uit

de heiligen Gods, zich ook op het gehele oppervlak der aarde bevond’ (1 Nephi 14:12). Er zijn over de hele wereld wijken en gemeenten, de algemene conferentie wordt in meer dan negentig talen vertaald en bijna 75.000 voltijdzendingen prediken het evangelie in 418 zendingsgebieden. Het evangelie wordt ook wereldwijd door de sociale media en websites zoals mormon.org en LDS.org bekendgemaakt.

Dat is belangrijk werk dat vaak in stilte wordt verzet. ‘Dit werk van de Heer is inderdaad groot en wonderbaar, maar het gaat bijna ongemerkt aan veel politieke, culturele en academische leiders in de wereld voorbij. Het verbetert één hart en één gezin tegelijk, in alle stilte en bescheidenheid. Overal worden mensen door die heilige boodschap gezegend.’²

De steen waarvan zo lang geleden is geprofeteerd, rolt werkelijk voort, en als wij ons deel doen, zal het evangelie zich blijven verbreiden en de hele aarde vullen (zie Daniël 2:31–45). ■

Lees om meer over de toekomst van de kerk te weten te komen Leer en Verbonden 65;

Gordon B. Hinckley, ‘De steen die van de berg is losgeraakt’ (algemene oktoberconferentie 2007); L. Whitney Clayton, ‘De tijd zal komen’ (algemene oktoberconferentie 2011).

NOTEN

1. Russell M. Nelson, ‘Pal staan als ware millennials’, *Liahona*, oktober 2016, 50.
2. L. Whitney Clayton, ‘De tijd zal komen’, *Liahona*, november 2011, 13.

DE TOEKOMST VAN DE KERK

‘We zien hier vanavond maar een

handjevol priesterschapsdragers, maar deze kerk zal Noord- en Zuid-Amerika vullen — ze zal de wereld vullen.’

De profeet Joseph Smith, tijdens een priesterschapsvergadering in 1834; in *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 137.

Wat kunnen wij doen om ervoor te zorgen dat het evangelie voortdort?

Door de geboden te onderhouden en ons getuigenis te versterken hebben we een fundament om het evangelie te helpen verspreiden.

Door onze roeping te vervullen versterken we de kerk plaatselijk.

Als we ons gezin het evangelie leren, kunnen ze beter getrouw blijven in een wereld die hun heel andere dingen voorhoudt.

We kunnen het evangelie verspreiden door er eenvoudigweg met mensen over te praten.

In de tempel kunnen we verordeningen verrichten voor mensen die zonder kennis van het evangelie zijn gestorven.

IK WIL EEUWIG BIJ JULLIE ZIJN!

Leongina Adamés de Ubrí

Het geloof van een zesjarige hielp me mijn geloof te hervinden.

Toen ik 22 was, nam mijn leven een onverwachte wending: mijn moeder overleed. Zij en mijn vader waren mensen met een groot geloof, en ze hadden me in het evangelie opgevoed. Na haar dood emigreerde mijn vader naar de Verenigde Staten. Na verloop van tijd begon ik me erg eenzaam te voelen, aangezien ik het enige kind van mijn ouders ben. Mijn moeder was er niet meer en mijn vader woonde ver weg. Ik zag hem maar drie weken in het jaar.

Met die gevoelens begon ik steeds meer mijn toevlucht te zoeken bij 'vrienden' op school en op het kantoor waar ik werkte. Ik begon beetje bij beetje valse vreugde in tijdelijke zaken te zoeken. Ik ging niet meer naar de kerk en werd gaandeweg helemaal inactief. Ik trouwde later met een fijne man die er wel goede beginselen op nahield, maar niets over het evangelie wist. We kregen drie kinderen: Leah, Isaac en Ismael.

Mijn vader kwam ergens in oktober op bezoek om de nieuwe baby te bewonderen. Tijdens zijn bezoek vroeg de zesjarige Leah aan haar grootvader

waarom hij haar grootmoeder nooit meenam. Mijn vader legde haar toen uit dat oma op een heel bijzondere plaats dicht bij onze hemelse Vader was. Zodra mijn vader weg was, zei Leah ferm tegen me: 'Mam, ik wil oma ontmoeten. Ik weet dat ze in de hemel is, maar ik wil ook dat wij daar eens samen zullen zijn — oma en opa, papa, Isaac, Ismael en jij en ik. Ik wil eeuwig bij jullie zijn. Ik wil dat we daarboven dezelfde familie zijn als hier, zodat we met oma kunnen spelen!'

Ik wist niet wat ik zeggen moest. Ik raakte haar mooie, onschuldige gezichtje aan en ging toen naar mijn slaapkamer. Ik viel op mijn knieën en huilde tot mijn tranen op waren. Ik vroeg mijn hemelse Vader om vergeving. Ik wist dat ik het pad waardoor we als eeuwige familie samen konden zijn, verlaten had. Ik had mijn taak om ze op het juiste pad te leiden, verzaakt. Ik had ook verzuimd om met mijn man over het evangelie te praten.

IN DE HEMEL GEBONDEN

'De Heiland heeft tijdens zijn aardse bediening het volgende over het eeuwige gezin tegen Petrus, zijn hoofd-apostel, gezegd: "Wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn" (Mattheüs 16:19).

'Alleen in het celestiale koninkrijk kunnen we voor eeuwig in gezinsverband leven. Daar kunnen we in gezinsverband in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader en de Heiland wonen.'

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Het gezin kan eeuwig zijn', *Liahona*, juni 2015, 4.

Toen ik in staat was om op te staan, nam ik contact op met een kerkleider en hij bracht me met de zendingen in mijn wijk in contact. Ze kwamen de volgende avond om mijn man te onderwijzen. Vanaf die avond veranderde ons leven voorgoed. Nu gaan we elke zondag met ons hele gezin naar de kerk. Ik heb een roeping waarbij ik minderactieve zusters mag helpen. We bereiden ons ook voor om naar de tempel te gaan.

De Geest van God leidt ons soms door degenen van wie we dat het minst verwachten. Dat gebeurde nu door mijn dochtertje van zes. Nu weet ik dat ik eeuwig bij mijn familie kan zijn als we ons in de tempel laten verzegelen. ■

De auteur woont in Santo Domingo (Dominicaanse Republiek).

DE VRAGEN DIE WE ALS LEERKRACHT STELLEN

Ted Barnes

Afdeling priesterschaps- en gezinszaken van de kerk

Stel u voor dat u met een paar vrienden luncht en een film die u samen gezien hebt bespreekt. Dan zegt een van uw vrienden: 'Wie kan me vertellen wat de belangrijkste scène in de film was?'

Een beetje verward door de vraag denkt u even na en oppert dat de laatste scène waarschijnlijk de belangrijkste was. 'Dat is een goed antwoord', zegt uw vriend. 'Maar dat had ik niet

in gedachte. Iemand anders? Laten we eens luisteren naar iemand die we nog niet gehoord hebben.'

Dat lijkt in een gesprek met vrienden vergezocht, maar om de een of andere reden gaat het vaak zo in de zondagsschoolles. In plaats van evangeliebeginselen op een natuurlijke en prettige manier te onderwijzen, zeggen we als leerkracht soms zaken die in andere omstandigheden vreemd zouden klinken of zelfs de conversatie doen stokken. We hopen dat de deelnemers het gevoel hebben dat ze onder vrienden zijn en

zich voldoende op hun gemak voelen om hun mening te vertellen over het behandelde beginsel. Daardoor wordt de Geest uitgenodigd en wordt het voor iedereen een waardevolle ervaring.

Hoe kunnen we zorgen dat onze vragen tot natuurlijke en zinvolle gesprekken leiden? Er zijn een paar do's en don'ts die veel leerkrachten handig vinden: Stel geen vragen waarvan het antwoord voor de hand ligt. Stel vragen waarop meerdere antwoorden mogelijk zijn. Stel geen vragen die te persoonlijk zijn.

Het kan ook zinvol zijn om onszelf, voordat we vragen voor de les bedenken, af te vragen: *waarom stel ik eigenlijk vragen?*

De voornaamste vraag is misschien wel de vraag die leerkrachten zichzelf stellen voordat ze lesgeven.

Waarom vraagt u dat?

De motieven achter onze vragen spelen wel degelijk een rol. Stellen we soms bijvoorbeeld een vraag, omdat we iets te zeggen hebben maar willen dat een deelnemer het zegt? Terecht willen we niet steeds aan het woord zijn, maar we willen wel iets duidelijk maken, dus stellen we soms een vraag die een antwoord ontlokt dat wij willen horen. Die houding leidt tot vragen die eigenlijk vermomde uitspraken zijn, zoals: 'Hoe kan het mijden van pornografie je helpen je gedachten rein te houden?' of 'Is het belangrijk om dagelijks te bidden?'

In sommige situaties is het heel gepast om een vraag te stellen die een specifiek antwoord oproept. Zij kan dienen om iets te benadrukken of het verloop van de les te bevorderen. Maar dergelijke vragen zullen niet gauw een zinvol gesprek op gang brengen.

Als we aan de andere kant vragen stellen omdat we echt willen weten wat de deelnemers vinden, omdat we geven om wat zich in hun hoofd en hun hart en hun leven afspeelt, zal dat blijken uit de vragen die we stellen.

Vragen die deelnemers uitnodigen voor een diep gesprek dat geestelijke

groei bevordert zijn bijvoorbeeld: 'Als u dit vers leest, wat valt u dan op?' of 'Door welke ervaringen hebt u geleerd om op de beloften van de Heer te vertrouwen?' of bijna elke vraag die begint met 'Wat vindt u...?'

Kijk eens naar deze voorbeelden:

- De Geest vroeg Nephi: 'Wat verlangt gij?' (1 Nephi 11:10.)
- De Heiland vroeg zijn discipelen: 'Wie zegt u dat Ik ben?' (Mattheüs 16:15.)
- En Hij zei tegen Martha: 'Ik ben de Opstanding en het Leven; [...] Geloof u dat?' (Johannes 11:25, 26.)

Al die vragen nodigden iemand uit om te vertellen wat in zijn of haar hart leefde. En in al die gevallen volgde een intense geestelijke ervaring.

Vragen zijn een uitdrukking van liefde

Geloof het of niet, vragen stellen die tot een gesprek voeren doet bijna iedereen vanzelf — zelfs mensen die zichzelf niet als een goede leerkracht beschouwen. We doen het iedere keer spontaan als we een diepgaand gesprek met vrienden of familie voeren of gewoon tijdens de lunch over een lievelingsfilm praten. Maar als we

voor een aantal verwachtingsvolle leerlingen staan, vergeten we plots wat anders vanzelf gebeurt.

Dus een deel van de truc om goede vragen te stellen is onszelf afvragen: hoe zou ik dit vragen als ik niet in een leslokaal stond — als we gewoon thuis met wat vrienden over het evangelie zaten te praten? Hoe zou ik ze uitnodigen om over hun inzichten en gevoelens te praten? Onderwijs is niet *precies hetzelfde* als een ontspannen gesprekje met vrienden, maar er is wel een overeenkomst: het motief voor beide moet oprechte interesse en liefde zijn.

Maak u dus geen zorgen als u nog niet vaardig bent met het bedenken van goed verwoorde vragen in de les. Al kunt u alleen maar van de mensen die u onderwijst houden, dan zal de Geest u leiden en zult u steeds beter gaan weten wat u zeggen moet. 'De liefde vergaat nooit', verklaarde Paulus (1 Korinthe 13:8) en dat geldt ook voor een leerkracht die in een les vragen stelt. ■

U leest meer over zes soorten vragen in 'Stel geïnspireerde vragen', *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland* (2016), 31–32, op onderwijzen.lds.org.

INZICHTEN UIT DE LEER EN
VERBONDEN OVER

de Vader en de Zoon

*Dit boek met openbaringen openbaart verloren
waarheden over de Godheid en hoe we weer bij de
Heiland en onze hemelse Vader kunnen wonen.*

Norman W. Gardner

Seminaries en instituten

De herstelling van het evangelie heeft de wereld veel meer kennis over de aard en doeleinden van de Godheid gegeven. Met die kennis nemen ons geloof in Hem en ons verlangen om hun geboden te onderhouden toe.

De Leer en Verbonden leert ons in het bijzonder over Jezus Christus, omdat er krachtige waarheden aangaande 'zijn goddelijkheid, zijn majesteit, zijn volmaaktheid, zijn liefde en zijn verlossingsmacht' in staan (Inleiding tot de Leer en Verbonden). Dit boek met hedendaagse openbaringen bevat de volgende uitnodiging van de Heer: 'Leer van Mij en luister naar mijn woorden' (LV 19:23). We leren Hem er beter door kennen, alsook wat onze relatie tot Hem is, wat Hij voor onze verlossing gedaan heeft en wat Hij van ons verwacht.

In de Leer en Verbonden horen we de stem van Jezus Christus

De Leer en Verbonden is geen oude Schriftuur, maar bevat openbaringen aan de profeet Joseph Smith en aan zijn opvolgers in onze hedendaagse samenleving. De goddelijke stem van Jezus Christus wordt als vertegenwoordiger van de Vader gehoord.¹ De persoonlijke stem van de Heer Jezus Christus is vaker in de Leer en Verbonden opgetekend dan in het Nieuwe Testament, het Boek van Mormon en de Parel van grote waarde bij elkaar.²

LV 18:33–35 'Ik, Jezus Christus, uw Heer en uw God, heb het gesproken. Deze woorden zijn niet van mensen, [...] maar van Mij; [...] want het is mijn stem die ze tot u spreekt.'

Joseph Smith ontving vele openbaringen van de Heiland.

JOSEPH SMITH, JR. ONTVANGT OPENBARING, DANIEL A. LEWIS

DE HEER VERSCHIJNT IN DE KIRTLANDTEMPEL, DEL PARSON

Joseph Smith en Sidney Rigdon zagen Jezus Christus in de Kirtlandtempel.

De Leer en Verbonden bevat beschrijvingen van mensen die God gezien hebben

Naar aanleiding van het eerste visioen in 1820 kwam de jonge Joseph uit eerste hand te weten dat de Vader en de Zoon bestaan. In de Leer en Verbonden staan nog meer momenten opgetekend waarop de profeet en anderen de Vader en de Zoon in een visioen of persoonlijke verschijning zagen. Deze beschrijvingen dienen als hedendaagse getuigen voor ons dat Zij leven en dat Zij de herstelling van het evangelie aanstuurden.

LV 76:19–23 De Vader en de Zoon worden in februari 1832 in een visioen gezien.

LV 137:1–3 De Vader en de Zoon worden in januari 1836 in een visioen gezien.

LV 110:2–4 De grote Jehova, Jezus Christus, verschijnt in april 1836.

De Leer en Verbonden geeft ons kennis over God de Vader

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: ‘Als wij Gods karakter begrijpen, en we Hem leren kennen, begint Hij de hemelen voor ons te ontvouwen [...]. Zijn wij klaar om tot Hem te komen, dan is Hij klaar om tot ons te komen.’³ Mede dankzij de Leer en Verbonden kunnen we tot onze hemelse Vader naderen, doordat het boek handelt over zijn aard, eigenschappen en doeleinden.

LV 20:12, 17–18 God de Vader is oneindig en onveranderlijk.

LV 76:20, 23 De Vader en de Zoon zijn aparte personen.

LV 93:3–5 De Vader en de Zoon zijn één.

LV 130:22 De Vader en de Zoon hebben een tastbaar lichaam van vlees en beenderen.

LV 138:3–4 Onze hemelse Vader houdt van zijn kinderen, daarom heeft Hij zijn Zoon gestuurd om het mensdom te verlossen.

Terwijl Stefanus tot de dood toe gestenigd werd, zag hij de Vader en de Zoon.

DETAIL, MOZES ZIET JEHOVA, JOSEPH BRICKEY

Jehova (Jezus Christus) sprak van aangezicht tot aangezicht met Mozes.

De Leer en Verbonden geeft ons kennis over Jezus Christus

Jezus Christus was de Eerstgeborene van alle geestkinderen van onze hemelse Vader. In het voorsterfelijk leven verkreeg Jezus alle kennis en macht en vertegenwoordigde Hij de Vader als Schepper van de werelden. Door zijn goddelijke macht is de Heer Jezus Christus de bron van licht en leven voor al zijn scheppingen. De Leer en Verbonden verduidelijkt veel van zijn rollen in het plan van de Vader.

LV 93:21 Jezus Christus is de Eerstgeborene van alle geestkinderen van God.

LV 38:1–3 Jezus Christus verkreeg alle kennis en macht voordat de wereld gemaakt werd.

LV 76:24 Jezus Christus vertegenwoordigt de Vader als Schepper van de werelden.

LV 88:6–13 Jezus Christus is de bron van licht en leven voor al zijn scheppingen.

LV 45:11; 136:21, 22 Jezus Christus was de grote Jehova van het Oude Testament.

LV 43:34 Jezus Christus is de Heiland van de wereld.

LV 18:11–13; 20:21–25 Jezus Christus heeft geleden en is gekruisigd, gestorven en uit de dood opgestaan.

LV 29:10–12 Jezus Christus heeft beloofd dat Hij in macht en heerlijkheid op aarde terug zal keren.

Door hedendaagse openbaring kunnen we erachter komen hoe we zoals de Vader en de Zoon kunnen worden.

De Leer en Verbonden geeft ons inzicht in wat de Vader en de Zoon van ons verwachten

Meer dan enig ander Schriftuurlijk boek maakt de Leer en Verbonden duidelijk wat het eeuwige leven is: bij de Vader en de Zoon terugkeren om bij Hen te wonen, alles ontvangen wat de Vader heeft en worden zoals Zij zijn. Het boek vertelt ons ook hoe Jezus Christus dit, door zijn verzoening, mogelijk maakt en wat wij moeten doen om te voldoen aan de eisen die Hij gesteld heeft. Bovendien leren we in de Leer en Verbonden wat het betekent om het voorbeeld van Jezus Christus te volgen. Jezus Christus had namelijk, net als wij, aanvankelijk niet een volheid, maar ontving genade op genade totdat Hij alle macht en heerlijkheid bezat.

LV 1:32; 19:16–19; 58:42–43; 95:1–2 De Heiland schenkt vergiffenis aan wie zich bekeren.

LV 20:37, 41, 72–74; zie ook **33:11** De Godheid nodigt mensen die geloven uit om de doop en de Heilige Geest te ontvangen.

LV 84:19–21 Door de verordeningen van het Melchizedeks priesterschap is de macht der goddelijkheid kenbaar.

LV 93:12–14, 16–17 Jezus Christus ontving genade op genade totdat Hij een volheid bezat.

LV 20:30–31 De Heiland schenkt genade aan wie Hem liefhebben en dienen.

LV 35:2; 50:40–43 We kunnen één met de Vader en de Zoon worden.

LV 93:19–20 We kunnen van de heerlijkheid en volheid van de Vader ontvangen.

De Leer en Verbonden verschaft een patroon om geestelijke kennis te verkrijgen

De Leer en Verbonden getuigt niet alleen aan gaande de Vader en de Zoon, maar verschaft ook een patroon om met de hulp van de Heilige Geest geestelijke kennis over de leden van de Godheid te verkrijgen: het woord van de Heer bestuderen, onze hemelse Vader om begrip vragen en geloof in Jezus Christus oefenen door zijn geboden te gehoorzamen.

Licht en waarheid worden beloofd aan wie naar alle woorden van de Heer leven. Het is belangrijk om meer over de aard van de Godheid en hun doeleinden te weten te komen. Die kennis kan leiden tot een ijverige zoektocht naar geestelijk begrip en een overtuiging van de waarheid. Die kennis bevestigt ons dat onze hemelse Vader en Jezus Christus ons persoonlijk kennen, dat Zij van ons houden en dat Zij ons graag met het eeuwige leven willen zegenen.

LV 6:5; 76:5–10, 114–118 Onze hemelse Vader wil graag dat wij om kennis vragen en belooft die te geven.

LV 84:43–48 De Vader geeft ons kennis als we zijn woorden ijverig in acht nemen.

LV 88:118 Zoek kennis door studie en door geloof.

Studie en gebed kunnen geestelijke kennis ontsluiten.

DETAIL: JOSEPH SMITH PREDIKT. SAM LAWLOR

Joseph Smith openbaarde het karakter en de doeleinden van de Vader en de Zoon.

Tot besluit

De Leer en Verbonden helpt ons dichter tot onze hemelse Vader en zijn eniggeboren Zoon, Jezus Christus, te naderen door hun karakter en hun doeleinden te onthullen. De profeet Joseph Smith heeft samengevat waarom we op en in God kunnen vertrouwen: ‘De doeleinden van onze God zijn groots, zijn liefde onpeilbaar, zijn wijsheid oneindig en zijn macht onbeperkt; de heiligen hebben dus reden om zich te verheugen en blij te zijn, in de wetenschap dat “deze God is onze God, eeuwig en altijd” (Psalmen 48:15).’⁴ ■

NOTEN

1. President Joseph Fielding Smith (1876–1972) heeft uitgelegd: ‘Alle openbaringen sinds de zondeval zijn bij monde van Jezus Christus, de Jehova van het Oude Testament, tot ons gekomen. Waar in alle Schriften God wordt genoemd en waar Hij verschenen is, was dat Jehova. [...] De Vader heeft zich nooit rechtstreeks en persoonlijk met de mens ingelaten sinds de zondeval, behalve om zijn Zoon aan te kondigen en van Hem te getuigen.’ (*Doctrines of Salvation*, samengesteld door Bruce R. McConkie, 3 delen [1954–1956], 1:27.)
2. Zie Gordon B. Holbrook, ‘The Voice of Jesus Christ in the Doctrine and Covenants’, *Ensign*, september 2013, 40, 45 (noot 2).
3. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 44.
4. Zie *Leringen: Joseph Smith*, 42.

GORDON B. HINCKLEY:
**EEN PROFEET
MET
OPTIMISME
EN VISIE**

*Bij uw studie van Leringen
van kerkpresidenten:
Gordon B. Hinckley in de
priesterschap en ZHV zit u dit
jaar aan de voeten van een
profeet met oneindig optimisme,
liefde en vooruitziendheid.*

Gordon B. Hinckley werd op 23 juni 1910 als zoon van Bryant Stringham Hinckley en Ada Bitner Hinckley geboren. Hij trouwde op 29 april 1937 in de Salt Laketempel met Marjorie Pay en ze kregen vijf kinderen. Hij was van 12 maart 1995 tot 27 januari 2008 de vijftiende president van de kerk.

Andrew D. Olsen

Kerkelijke publicatiediensten

Tk moet iedere lente een paar boompjes planten', schreef president Gordon B. Hinckley op vijftientigjarige leeftijd in zijn dagboek. 'Volgens mij heb ik dat zeker de laatste vijftig jaar gedaan. [...] Er is iets bijzonders aan een boom. Hij begint heel klein en groeit gedurende de seizoenen. Hij biedt schaduw tegen de zomerzon. Hij draagt heerlijk fruit. Hij ondersteunt het opmerkelijke proces van fotosynthese. [...] Een boom is een van de geweldige scheppingen van de Almachtige.'¹

President Hinckley bleef tot na zijn negentigste bomen planten. Zijn liefde voor planten werd in veel opzichten in zijn bediening als apostel en president van de kerk weerspiegeld. Als hij plantte was dat een uiting van optimisme, een eigenschap die ook zijn leringen en interactie met anderen bezielde. Hij verzorgde elke boom zoals hij ieder mens verzorgde. En hij keek ver vooruit de toekomst in. Hij zag wat de bomen zouden worden net zoals hij het eeuwig potentieel van

iedere persoon zag en de grootse toekomst van Gods werk.

'We hebben alle reden om optimistisch te zijn'

'Ik ben een optimist!' verklaarde President Hinckley vaak. 'Ik smeed u om niet meer de storm op te zoeken, maar meer ten volle te genieten van het zonlicht.'² Zijn optimisme

ging veel verder dan een positieve kijk op zaken, hoewel hij ook die ontwikkelde. De ultieme bron van zijn optimisme — de bron waardoor het een kracht werd — was zijn geloof in God en zijn getuigenis van Gods plan voor het geluk en heil van zijn kinderen.

Een teken van het optimisme van president Hinckley was zijn sterke overtuiging: 'Het komt wel goed.'³ Dat zinnetje, zei ouderling Jeffrey R.

Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'is misschien wel de meest herhaalde uitspraak van president Hinckley aan familieleden, vrienden en kennissen. "Blijf het proberen", zegt hij steeds. 'Geloof. Wees blij. Raak niet ontmoedigd. Het komt wel goed.'⁴

Die boodschap was echter niet alleen voor anderen bedoeld. 'Dat zeg ik elke ochtend tegen mezelf', vertelde president Hinckley in een toespraak. 'Als je je best doet, komt alles in orde. Vertrouw op God en ga in geloof en vertrouwen in de toekomst voorwaarts. De Heer zal ons niet in de steek laten.'⁵

A large, stylized handwritten signature in gold ink, which reads "Gordon B. Hinckley". The signature is written in a cursive, flowing style.

Het optimisme van president Hinckley hielp hem door beproevingen, gevoelens van ontoereikendheid en overweldigende druk heen. En hij bleef zelfs bij zijn overtuiging dat 'het goed zal komen' toen hij tegenspoed en teleurstelling, hartzeer en eenzaamheid ervoer.

President Hinckley minimaliseerde problemen niet met zijn optimisme. Hij legde uit: 'Ik heb veel van de wereld gezien. [...] Ik ben in gebieden geweest waar oorlog woedt en waar haat brandt in het hart van de mensen. Ik heb de afschuwelijke armoede gezien die veel landen in hun greep houdt. [...] Ik zie met schrik hoe de samenleving de goede zeden aan de kant zet.

Maar toch ben ik optimistisch. Ik heb het eenvoudige en absolute geloof dat het goede zal winnen en dat de waarheid zal zegevieren.'⁶

In een interview met een verslaggever van de *New York Times* in Nauvoo (Illinois, VS) erkende president Hinckley dat dit leven tragedies en problemen kent, maar maakte toen gebruik van zijn liefde voor de kerkgeschiedenis om het belang van optimisme te onderwijzen:

'We hebben alle redenen om optimistisch te zijn. [...] Kijk eens naar Nauvoo. Kijk eens wat ze daar in zeven jaar opbouwden en toen wegtrrokken. Maar wat deden ze? Gaven ze de moed op? Nee! Ze gingen aan het werk! Ze trokken dit halve continent door, ploegden de grond van een woestijn om en lieten haar bloeien als een roos. Op dat fundament is deze kerk tot een wereldwijde organisatie uitgegroeid die een goede invloed heeft op mensen in meer dan honderdveertig landen. Je kunt en zult niets met pessimisme of cynisme opbouwen. Je kijkt met optimisme, werkt in geloof en dan komt daar iets uit voort.'⁷

Het optimisme van president Hinckley was ook van invloed op zijn gevoel voor humor; een vrolijke, prettige geestigheid die anderen aan hem bond. Eens logeerde hij bij een ringpresident die met zijn gezin in een oud schoolgebouw woonde dat ze tot een woonhuis hadden

omgebouwd. Die nacht sliep president Hinckley in een klaslokaal. Tijdens de ringconferentie de volgende dag schertste hij: 'Ik heb al heel vaak in een klaslokaal geslapen, maar nog nooit in een bed.'⁸

'Onze belangstelling en zorg moeten altijd op het individu gericht blijven'

In zijn eerste conferentietoespraak als president van de kerk sprak president Hinckley uitgebreid over de groei van de kerk. 'We zijn een wereldomvattende gemeenschap aan het worden', zei hij. Daarna benadrukte hij dit belangrijke beginsel: 'Onze belangstelling en zorg moeten altijd op het individu gericht blijven. [...]

De voortgang van dit werk wordt weliswaar in cijfers uitgedrukt, maar al onze inspanning moet op de ontplooiing van het individu gericht zijn.'⁹

Toen president Hinckley lid van het Quorum der Twaalf Apostelen was, reisde hij naar de meest afgelegen delen van de wereld, waaronder gebieden in oorlog, om het individu te dienen. Geen enkele groep was te

ver weg of te klein voor zijn aandacht. Zo ook reisde hij als president van de kerk ruim anderhalf miljoen kilometer naar meer dan zestig landen om soms grote groepen te ontmoeten en soms maar een handjevol mensen.

In 1996 maakten president en zuster Hinckley een achttiendaagse reis naar acht landen in Azië en de Stille Oceaan. Beginnend in Japan reisden ze in hoog tempo en ontmoetten duizenden mensen, waarbij elke bijeenkomst tot de laatste stoel bezet was. 'Dit zijn emotionele ervaringen voor me', schreef president Hinckley in Korea. 'Ik zie dingen waarvan ik nauwelijks had durven dromen toen ik hier in 1960 voor het eerst kwam.'¹⁰ Tijdens die reis wijdde hij ook de Hongkongtempel (China) in.

De laatste bijeenkomsten waren in de Filipijnen. Nadat hij in Manilla tot 35.000 mensen had gesproken, schreef president Hinckley: 'Ik stond daar en zwaaide met veel

emotie naar hen. Wij namen afscheid met tranen in onze ogen.' Eerder die dag was hij op de plek geweest waar hij in 1961 een gebed had uitgesproken waarin hij de Filipijnen aan het zendingswerk had toegewijd. 'We konden toen maar één lid van Filipijnse geboorte vinden', herinnert hij zich. 'Van dat ene lid is de kerk naar meer dan 300.000 leden gegroeid.'¹¹

Toen president en zuster Hinckley op weg naar huis gingen, hoorden ze dat het vliegtuig op het eiland Saipan zou bijtanken. President Hinckley vroeg of er zendingen op Saipan waren en hoorde dat er inderdaad een klein aantal was. Hoewel dit het einde van een uitputtende reis was, wilde hij die paar zendingen spreken: 'Ik vroeg of we hun op de een of andere manier konden berichten dat we rond zeven uur 's avonds zouden landen en dat we zouden proberen op het vliegveld te komen om ze te begroeten.'

Uren later stonden er tien zendingen en zo'n zestig leden om president en zuster Hinckley te begroeten. 'Ze omarmden ons', schreef president Hinckley. 'Ze waren erg dankbaar om ons te zien en wij waren dankbaar om hen te zien. We konden maar een heel korte tijd met hen doorbrengen daar het bijtanken van het vliegtuig niet veel tijd kostte. Wij lieten hun onze zegen en gingen terug naar het vliegtuig.'¹²

Ook een typerend voorbeeld van de zorg van president Hinckley voor het individu vond plaats tijdens de Olympische winterspelen van 2002 die in Salt Lake City (Utah, VS) werden gehouden. Hij sprak bijna elke dag met presidenten, ambassadeurs en andere hoogwaardigheidsbekleders. Op een dag sprak hij, kort voordat hij een onderhoud met de president van Duitsland had, met een dertienjarige jongevrouw die jarig was. '[Ze] lijdt aan aplastische anemie, een heel ernstige ziekte', schreef hij. 'Het was een fijn bezoek. [...] Ik zei tegen haar dat we haar in onze gebeden zouden gedenken.'¹³

President Hinckley voelde bijzondere liefde voor de kinderen en jongeren van de kerk en zij hielden ook van hem. Toen ze hem in Brazilië had horen spreken, zei een jongevrouw: 'Ik voelde de Geest van God heel sterk. Aan het eind van zijn toespraak zei president Hinckley tegen ons: "Jullie mogen hier vandaan gaan, naar huis gaan en alles vergeten wat ik vandaag heb gezegd, maar vergeet nooit dat ik jullie liefheb." Ik zal die woorden nooit vergeten.'¹⁴

President Hinckleys vrouw, Marjorie, stond schouder aan schouder met hem in zijn zorg voor het individu. Hij schreef: 'Iedereen die ze kent, lijkt van haar te houden, omdat ze oprechte interesse in mensen heeft. Ze voelt zich betrokken bij hun problemen en noden. Wat bof ik met zo'n metgezel.'¹⁵

Met de klok mee vanaf linksboven: president Hinckley ontmoet leden van de kerk; samen met zijn vrouw, Marjorie, in Hongkong; in gedachten verzonken tijdens de algemene conferentie.

Toen hun vijf kinderen volwassen waren, reisden president en zuster Hinckley gewoonlijk samen en spreidde zuster Hinckley haar liefde in de wereld rond. Als ze met zendingen sprak, belde ze hun ouders vaak als verrassing op wanneer ze weer thuis was. Ze had ook talent voor spreken tot een groot publiek. '[Marge] weet wat ze moet zeggen om mensen blij te maken en te helpen', schreef president Hinckley na een regionale conferentie. 'Wij preken allemaal, maar zij praat gewoon met ze.'¹⁶

Tijdens de begrafenis vatte een van zijn raadgevers, president Henry B. Eyring, enkele van zijn prestaties samen. Toen zei hij dat al die prestaties een gemeenschappelijke deler hadden:

'Zij boden de mensen altijd de kans om zich te verbeteren. En altijd bekommerde hij zich over mensen die

kansarm waren, de gewone man die moeite heeft met de alledaagse problemen en met de naleving van het evangelie van Jezus Christus. Meer dan eens tikte hij met zijn wijsvinger op mijn borst en zei dan: “Hal, heb je gedacht aan de mensen die het moeilijk hebben?”¹⁷

Met de klok mee vanaf linksboven: president Hinckley bij de Boston-tempel (Massachusetts); in gesprek met journalisten; samen met leden in Ghana.

Visie op de toekomst

Nauw verbonden met zijn optimisme en zijn focus op het individu was de profetische visie van president Hinckley. Heel diepzinnig was zijn visie op tempels. De tempelverordeningen, benadrukte president Hinckley, zijn ‘de kroon op de zegeningen die de kerk te bieden heeft.’¹⁸

Toen hij in 1995 president van de kerk werd, waren er 47 tempels in bedrijf. Onder zijn leiding verdubbelde de kerk dat aantal in ruim vijf jaar. Zijn visie op tempels was gedurfd en groots, maar het doel ervan was slechts het individu tot zegen te zijn.

De inspiratie voor een nieuw tijdperk van tempelbouw ontving president Hinckley in 1997 toen hij naar Colonia Juárez (Mexico) ging om het 100-jarig jubileum van een school van de kerk bij te wonen. Tijdens de lange stoffige rit terug was hij diep in gedachte. ‘Het werd stil’, herinnert

zijn secretaris, Don H. Staheli, zich. ‘En toen begon de openbaring, zoals ik het zie, zich te ontvouwen. Hij had al eerder aan kleinere tempels gedacht maar niet zoals hij er nu aan dacht.’¹⁹

President Hinckley beschreef het proces later: ‘Ik begon me af te vragen wat we konden doen om het mogelijk te maken dat deze mensen een tempel zouden krijgen. [...] Terwijl ik daarover peinsde kreeg ik de gedachte dat [...] we alle essentiële elementen van een tempel in een relatief klein gebouw konden onderbrengen. [...] Ik maakte een ruw plan. [...] Het hele beeld werd me zeer helder. Ik ben er met heel mijn hart van overtuigd dat het inspiratie was, dat het openbaring van de Heer was. Ik kwam thuis, besprak het met mijn raadgevers en zij keurden het goed. Toen legde ik het uit aan de Twaalf en zij keurden het goed.’²⁰

Vier maanden later in de algemene conferentie deed president Hinckley de historische aankondiging dat de kerk wereldwijd kleine tempels ging bouwen in gebieden waar niet genoeg leden waren om een grote tempel te rechtvaardigen. ‘We zijn vastbesloten [...] de tempel naar de mensen toe te brengen en hun alle mogelijkheden te bieden om deel te hebben aan de zegeningen van tempelbezoek’, zei hij.²¹

In de volgende algemene conferentie deed president Hinckley weer een historische aankondiging en maakte zijn plan bekend om in het jaar 2000 honderd tempels in bedrijf te hebben. ‘[Wij maken] vooruitgang op een schaal die nog nooit vertoond is’, verklaarde hij.²² Toen hij in april 1999 verslag deed van de ontwikkelingen in de tempelbouw deed hij een bekende uitspraak: ‘Dit is een enorme onderneming met veel problemen, maar ondanks de moeilijkheden gaat het goed en ik heb er vertrouwen in dat we ons doel zullen bereiken.’²³

In oktober 2000 reisde president Hinckley naar Boston (Massachusetts, VS) om de honderdste tempel in te wijden — een van de eenentwintig die hij dat jaar op vier wereldelen inwijdde. Aan het eind van zijn leven waren er honderdvierentwintig tempels klaar en dertien aangekondigd of onder constructie.

President Hinckleys visie op de toekomst bracht hem ertoe naar inspiratie te streven om Gods kinderen nog meer tot zegen te zijn. Hij was bedroefd over het lijden

en de armoede die hij zag, dus leidde hij een aanzienlijke uitbreiding van het welzijnswerk van de kerk, met name onder hen die geen lid van de kerk zijn. Hij stelde ook het permanent studiefonds in om kerkleden in arme landen te helpen. Uit dit fonds kunnen ze een lening ontvangen om voor de opleiding te betalen die ze nodig hebben om beter werk te krijgen, waardoor ze de banden van armoede kunnen verbreken en zelfredzaam worden. Tot aan 2016 hebben ruim tachtigduizend mensen onderwijs of training kunnen ontvangen door een lening uit dit fonds.

Veel andere voorbeelden van president Hinckleys profetische visie, zoals 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' en de bouw van het Conferentiecentrum, staan in *Leringen van kerkpresidenten: Gordon B. Hinckley*.

'Mijn getuigenis'

Een paar dagen voor zijn eenennegentigste verjaardag schreef president Hinckley: 'Ik hoef niet meer te planten, maar ik doe het wel. Het ligt in mijn aard.'²⁴ Ongeacht zijn leeftijd, toen hij een jonge zending was of een zevenennegentigjarige profeet, het lag

ook in zijn aard om evangeliezaadjes en boompjes in het hart van mensen over de hele wereld te planten. Hij diende twintig jaar als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Daarna diende hij veertien jaar als raadgever in het Eerste Presidium. Toen hij op vierentachtigjarige leeftijd president van de kerk werd, leidde hij haar bijna dertien jaar in dynamische groei.

De kern van president Hinckleys gediensstige leven was zijn getuigenis van Jezus Christus en diens evangelie zoals het door de profeet Joseph Smith was hersteld. In een toespraak op een algemene conferentie getiteld 'Mijn getuigenis' legde hij het volgend getuigenis, deels met tranen in zijn ogen, af:

'Van alle zaken waarvoor ik me deze ochtend dankbaar voel, ben ik bij uitstek dankbaar voor mijn levend getuigenis van Jezus Christus. [...]

'Hij is mijn Heiland en Verlosser. Door in pijn en onzegbaar lijden zijn leven te geven, heeft Hij Zich voorover gebogen om mij en ieder van ons en alle zoons en dochters van God uit de afgrond van de eeuwige duisternis die op de dood volgt te tillen. [...]

'Hij is mijn God en mijn Koning. Hij zal van eeuwigheid tot eeuwigheid als Koning der koningen en Heer der Heren heersen en rege-

ren. Aan zijn rijk komt geen einde. Zijn heerlijkheid zal geen nacht kennen. [...]

'Dankbaar, en met onverminderde liefde getuig ik hiervan in zijn heilige naam.'²⁵ ■

NOTEN

1. Dagboek van Gordon B. Hinckley, 22 maart 1993.
2. Gordon B. Hinckley, *Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* (2000), 101.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Gordon B. Hinckley* (2016), 73.
4. Jeffrey R. Holland, 'President Gordon B. Hinckley: Stalwart and Brave He Stands', *Ensign*, juni 1995, 4.
5. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 339.
6. In Conference Report, oktober 1969, 113.
7. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 412.
8. Dagboek, 4 november 1973.
9. *Leringen: Gordon B. Hinckley*, 307.
10. Dagboek, 22 mei 1996.
11. Dagboek, 30 mei 1996.
12. Dagboek, 1 juni 1996.
13. Dagboek, 22 februari 2002.
14. In 'The Prophet Spoke to Youth', *In Memoriam: President Gordon B. Hinckley, 1910–2008* (supplement bij de *Ensign*, maart 2008), 15.
15. Dagboek, 23 november 1974.
16. Dagboek, 14 mei 1995.
17. Henry B. Eyring, in *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 202.
18. In *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 313.
19. Don H. Staheli, mondelinge transcriptie (2012), 85, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis.
20. Dagboek, 6 maart 1999. Dit is een samenvatting van zijn toespraak in de eerste inwijdingsdienst van de Colonia Juáreztempel (Mexico). President Hinckley had het concept van kleine tempels meer dan twintig jaar overwogen (zie *Leringen: Gordon B. Hinckley*, 33, 309–310).
21. Gordon B. Hinckley, 'Some Thoughts on Temples, Retention of Converts, and Missionary Service', *Ensign*, november 1997, 50.
22. *Leringen: Gordon B. Hinckley*, 320.
23. Gordon B. Hinckley, 'The Work Moves Forward', *Ensign*, mei 1999, 4.
24. Dagboek, 18 juni 2001.
25. *Leringen: Gordon B. Hinckley*, 331–332.

Ouderling
Christoffel Golden
van de Zeventig

Kloekmoedig

IN ONS GETUIGENIS VAN DE HEILAND

Ieder van ons zal op moeilijke maar beslissende momenten moeten handelen. Die momenten maken duidelijk wie we zijn en wat we geworden zijn.

Lang geleden werd ik als jonge man in Zuid-Afrika voor militaire dienst opgeroepen. Ik werd aan een groep soldaten toegewezen die goede mannen waren, maar ook grof in de mond en ruw in hun doen en laten, wat je wel vaker bij mannen in het leger ziet.

Met al die invloeden om me heen kwam ik erachter dat leven volgens de evangelienormen niet altijd gemakkelijk was. Maar vanaf het begin van mijn militaire dienst heb ik altijd graag pal voor mijn geloof gestaan. Ik maakte vanaf het begin duidelijk dat ik geen dingen zou doen die in mijn ogen verkeerd waren. Ik ben blij dat ik kan zeggen dat de mannen in mijn groep, sommigen weliswaar eerst met tegenzin, van lieverlee respect voor mijn normen opbrachten.

Op een gegeven moment stonden we met een groepje tijdens een militair trainingskamp op een prachtige, donkere, wolkeloze avond vol sterren rond een kampvuur. Sommige jongens in mijn groep dronken bier terwijl ik het bij een flesje prik hield. We hadden goede gesprekken, zonder ongepaste taal.

Toen we zo samen keuvelden, kwamen er enkele mannen uit een andere unit naar ons opgewekte groepje toelopen. Een van die mannen wendde zich tot mij en zag de frisdrank in mijn hand, waarop hij de spot met me dreef, omdat ik niet net als de anderen bier dronk. Voordat ik kon reageren, wees een van mijn vrienden de man tot mijn verrassing terecht.

‘Je kunt maar beter gaan, meneer’, zei hij. ‘We pikken het niet dat je zo tegen Chris praat! Hij is in feite de enige man onder ons die als een ware christen leeft.’

Daarna verdween de berispde man stilletjes in de donkere nacht. Op dat moment was ik, hoewel enigszins opgelaten door het onverwachte compliment, stilletjes dankbaar voor mijn keuze om de raad van Paulus op te volgen en ‘een voorbeeld voor de gelovigen’ te zijn (1 Timotheüs 4:12).

Ook jij staat voor keuzes, met name in deze periode van je leven waarin je gefocust bent op en openstaat voor de geweldige mogelijkheden die in het verschiet liggen. De vraag is: wat wil je over vijf, tien of twintig jaar, of zelfs aan het eind van je leven, over jezelf kunnen schrijven?

Wat houdt het in om kloekmoedig te zijn?

In een van de opmerkelijkste visioenen die in de Heilige Schrift opgetekend staan, beschrijft de profeet Joseph Smith de toestand van hen die het celestiale koninkrijk zullen beërven nadat zij opgestaan en geoordeeld zijn. Diezelfde afdeling in de Leer en Verbonden (afdeling 76) openbaart ook de toestand en omstandigheden van degenen die niet geschikt zijn voor het celestiale koninkrijk, maar slechts voor het terestriale en telestiale koninkrijk in aanmerking komen.

Over diegenen die het terestriale koninkrijk zullen beërven, staat er in de openbaring dat zij ‘de eerzamen van de aarde zijn, die door de listigheid van de mensen werden verblind [en] die van [Gods] heerlijkheid ontvangen, maar niet van zijn volheid’ (LV 76:75–76).

Vervolgens wordt dit verbazingwekkende beginsel genoemd: ‘Dezen zijn het die *niet kloekmoedig zijn in het getuigenis van Jezus*; daarom verwerven zij niet de kroon in het koninkrijk van onze God’ (LV 76:79; cursivering toegevoegd).

Beeld je dat eens in. Zouden we de heerlijkheid van het celestiale koninkrijk, met alle grote en eeuwige zegeningen van dien, simpelweg verspelen omdat we hier op aarde in onze korte, sterfelijke proefstaat niet kloekmoedig in het getuigenis van Jezus waren?

Wat betekent het om kloekmoedig in het getuigenis van Jezus te zijn? Een hedendaagse apostel van de Heer heeft verklaard:

‘Het betekent moedig en dapper zijn; al onze kracht, energie en vaardigheden inzetten in de strijd met de wereld; de goede strijd van het geloof strijden. [...] De grote hoeksteen van moed in de rechtschapen zaak omvat gehoorzaamheid aan de volledige wet van het volledige evangelie.

‘Als we kloekmoedig in het getuigenis van Jezus willen zijn, moeten we “tot Christus” komen en “vervolmaakt in Hem” worden. We moeten ons “van alle goddeloosheid onthouden, en “God liefheb[ben]” met al onze “macht, verstand en kracht”. (Moroni 10:32.)

‘Om kloekmoedig in het getuigenis van Jezus te zijn, moeten we met een onwrikbare overtuiging in Christus en zijn evangelie geloven. We moeten de waarheid en goddelijkheid van het werk van de Heer op aarde kennen. [...]

‘Kloekmoedig in het getuigenis van Jezus zijn, betekent “standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen”. Daarin moeten we “tot het einde volhard[en]”. (2 Nephi 31:20.) Het houdt in volgens onze godsdienst te leven, te doen wat we prediken en de geboden te onderhouden. Het is de manifestatie van “zuivere” godsdienst in het leven van de mens; het is “wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking” en onszelf “onbesmet bewaren van de wereld”. (Jakobus 1:27.)

‘Om kloekmoedig in het getuigenis van Jezus te zijn, moeten we onze hartstochten in bedwang houden, onze lusten beheersen en boven wereldse en goddeloze zaken uitstijgen. We moeten de wereld overwinnen, zoals Hij — ons grote voorbeeld en de kloekmoedigste van al Gods kinderen — ons voorgedaan heeft. We moeten zedelijk rein zijn, tiende en andere giften betalen, de sabbat heiligen, vanuit ons hart bidden en alles wat er van ons gevraagd wordt op het altaar leggen.

‘Om kloekmoedig in het getuigenis van Jezus te zijn, moeten we altijd aan de kant van de Heer staan. We dienen te stemmen zoals Hij zou stemmen. We dienen te denken wat Hij denkt, geloven wat Hij gelooft, zeggen wat Hij zou zeggen en doen wat Hij in dezelfde situatie zou doen. We moeten de denkwijze van Christus hebben en één met Hem zijn zoals Hij één met zijn Vader is.’¹

Ik wil hier iets toevoegen wat onze Heiland, de Heer Jezus Christus, tijdens zijn aardse, sterfelijke bediening gezegd heeft:

‘Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.

‘Want Ik ben gekomen om tweedracht te brengen tussen een man en zijn vader, en tussen een dochter

Kloekmoedig zijn, is volgens onze godsdienst leven, doen wat we prediken en de geboden onderhouden.

en haar moeder, en tussen een schoondochter en haar schoonmoeder;

‘en iemands huisgenoten zullen zijn vijanden zijn.

‘Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard.

‘En wie zijn kruis niet op zich neemt en Mij navolgt, is Mij niet waard.

‘Wie zijn leven vindt, zal het verliezen; en wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het vinden’ (Mattheüs 10:34–39).

Ons doel op aarde is niets meer of minder dan ons erop voor te bereiden om eenmaal weer als gelijkwaardige erfgenamen met Jezus Christus in de tegenwoordigheid van onze geliefde hemelse Vader te wonen. Dit heerlijke bestaan in eeuwig familieverband samen met onze huwelijkspartner, onze kinderen en verdere verwanten is voor

iedereen weggelegd, hoewel die zegeningen voor sommigen pas na dit leven kenbaar zullen worden.

Dergelijke zegeningen vereisen dat we ons kruis opnemen en tot het einde toe kloekmoedig in ons getuigenis van en onze dienstbaarheid aan onze Heer en Heiland blijven.

Wees bereid om te handelen

De weg die ieder van ons moet uitstippelen, kent talrijke mogelijkheden en is met talloze moeilijkheden bezaaid. We moeten elke dag weer vele keuzes maken: sommige klein en schijnbaar onbelangrijk, andere ingrijpend met blijvende gevolgen.

Het staat als een paal boven water dat ieder van ons op moeilijke maar beslissende momenten zal moeten handelen. Die momenten maken duidelijk wie we zijn en wat we geworden zijn. Ze komen vaak ongelegen

en wanneer het niet populair is om rechtschapen en kloekmoedig te handelen. Je zult bij het schrijven van je levensverhaal merken dat de beslissendste momenten die je ooit zult meemaken, zich voordoen als je er alleen voor staat.

Het volgende verhaal gaat over er te midden van grote tegenstand alleen voor staan. Ergens in november 1838 werden de profeet Joseph Smith en anderen, onder wie ouderling Parley P. Pratt (1807–1857), in Richmond (Missouri, VS) geketend en gevangen gehouden.

Ouderling Pratt tekent het volgende incident tijdens hun gevangenschap op:

‘In een van die vermoeiende nachten hadden we tot na middernacht gelegen alsof we sliepen terwijl onze oren en ons hart gekweld werden door de urenlange weezinwekkende bespottingen, de afschuwelijke vloeken, de vreselijke godslastering en vuile taal van onze bewakers, aangevoerd door kolonel Price, die verhalen aan elkaar opdisten over

hun verkrachtingen, moorden, plunderingen enzovoort die ze hadden gepleegd onder de ‘mormonen’ in Far West [Missouri] en omstreken. Ze schepten zelfs op over het brutaal schenden van vrouwen, dochters en maagden, en van het neerschieten of de hersens inslaan van mannen, vrouwen en kinderen.

‘Ik had ernaar geluisterd totdat ik zo met afschuw vervuld, geschokt, ontzet en vervuld met een gevoel van onrechtvaardigheid was, dat ik me nauwelijks kon bedwingen om op te staan en de bewakers bestraffend toe te spreken. Maar ik had niets tegen Joseph, of iemand anders, gezegd, hoewel ik naast hem lag en wist dat hij wakker was. Plotseling stond hij op en sprak met bulderende stem, als een brullende leeuw, de volgende woorden, voor zover ik me kan herinneren:

“ZWIJG, jullie, demonen van de eeuwige hel. In de naam van Jezus Christus vermaan ik jullie en gebied ik jullie te zwijgen; ik zal dergelijke taal geen minuut langer

aanhoren en leven. Houd op met die taal, anders zullen óf jullie, óf ik, DIRECT sterven!”

‘Toen zweeg hij. Hij stond rechtop in verschrikkelijke majesteit. Geketend en ongewapend; kalm, onverstoort en waardig als een engel keek hij de bevende bewakers aan die hun wapens hadden laten zakken of op de grond hadden laten vallen; met knikkende knieën kropen ze in een hoek of vielen ze aan zijn voeten, smeekten om vergeving en hielden hun mond totdat ze werden afgelost.’²

De moed die de profeet Joseph Smith aan de dag legde, is niet alleen aan profeten of oudere leden van de kerk voorbehouden. Dat blijkt wel uit een incident in het leven van president Joseph F. Smith (1838–1918). In het najaar van 1857 keerde de negentienjarige Joseph F. van zijn zending in Hawaï (VS) met een huifkarrenkonvooi vanuit Californië (VS) terug. Het was een turbulente tijd voor de heiligen. Het leger van Johnston marcheerde richting Utah en velen hadden bittere gevoelens jegens de kerk.

Op een avond reden enkele woestelingen het kamp van het huifkarrenkonvooi binnen, vloekend en dreigend dat ze iedere mormoon die ze maar konden vinden iets aan zouden doen. De meesten in het huifkarrenkonvooi verstopten zich in het kreupelhout, maar Joseph F. dacht bij zichzelf: ‘moet ik vluchten voor die kerels? Waarom zou ik bang voor ze zijn?’

Met die gedachte liep hij op een van de indringers af die, met zijn pistool in de hand, intimiderend vroeg: ‘Ben jij “mormoon”?’

Joseph F. antwoordde: ‘Jazeker; door de wol geverfd; van top tot teen; in hart en nieren.’

Daarop greep de woesteling hem bij de hand en zei: ‘Nou, jij bent de ——————
fijnste vent die ik ooit ben tegengekomen! Schud me de hand, jongeman, ik ben blij om een man te ontmoeten die voor zijn overtuiging uitkomt.’³

Jullie gaan nu door enkele uiterst belangrijke momenten van je leven! Nu en later

schrijven jullie, minuut na minuut en dag na dag, je persoonlijke levensverhaal. Bij tijden zul je moeten handelen, terwijl je je bij andere gelegenheden beter koest kunt houden. Er zullen kansen in overvloed zijn, je zult beslissingen moeten nemen en je zult moeilijkheden onder ogen moeten zien!

Bedenk dat je er in het grote plan van geluk van onze hemelse Vader nooit alleen voor staat! Er zijn veel mensen hier op aarde, en nog meer mensen achter de sluiers, die zelfs op een dag als vandaag bij de Heer voor je pleiten. Je kunt veel kracht putten uit de verordeningen die je ontvangen hebt en de verbonden die je gesloten hebt. Bovenal staan je hemelse Vader en zijn Zoon — onze Heiland Jezus Christus, onze Voorspraak — altijd klaar om je door het leven heen te loodsen. De Heiland liet tijdens zijn aardse bediening in een ontroerende boodschap aan iedere levende ziel — en dus ook aan ieder van ons — de volgende uitnodiging uitgaan:

‘Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.

‘Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel;

‘want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht’ (Mattheüs 11:28–30).

Ik getuig plechtig dat onze eeuwige hemelse Vader en zijn Zoon, de Heer Jezus Christus, werkelijk bestaan. Ik getuig ook dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in elk denkbaar opzicht de herstelde kerk en het koninkrijk van God op aarde is.

Mag ik — en allen die dit getuigenis bezitten — altijd kloekmoedig blijven in dit grote werk. ■

Naar een toespraak, ‘Being Valiant’, gehouden aan het LDS Business College op 17 juni 2014. Zie ldsbc.edu voor de volledige tekst in het Engels.

NOTEN

1. Bruce R. McConkie, ‘Be Valiant in the Fight of Faith’, *Ensign*, november 1974, 35.
2. *Autobiography of Parley Parker Pratt*, red. Parley P. Pratt jr. (1938), 210–211.
3. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), 104.

STA PAL VOOR WAT JE GELOOFT

‘Mogen wij altijd moedig zijn en bereid om pal te staan voor wat wij geloven, en als we daarin alleen moeten staan, mogen wij dat dan moedig doen, gesterkt door de kennis dat we in werkelijkheid nooit alleen staan met onze Vader in de hemel aan onze zij.’

President Thomas S. Monson, ‘Durf alleen te staan’, *Liahona*, november 2011, 67.

Ouderling
Gary E. Stevenson
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

BIJ ALLES WAT JE VERWERFT: VERWERF inzicht

*Je zult werkelijk
inzicht verwerven
als je de onder-
linge afhankelijk-
heid van studie en
gebed inziet, als je
anderen vastbe-
sloten blijft dienen
terwijl je aan het
leren bent en geld
verdient, en als je
op en in de Heer
Jezus Christus
vertrouwt.*

Ik heb een groot deel van mijn studentijd in de bibliotheek doorgebracht. Telkens als ik daar binnenkwam, werd ik begroet door een bordje boven de ingang met de woorden: ‘En bij alles wat je verwerft, verwerf inzicht!’ (Spreuken 4:7.)

We kennen allemaal de kracht van herhaling. Daarom is deze tekst uit het boek Spreuken in mijn geheugen gegrift: in de vier jaar van mijn studie dat ik de bibliotheek betrad, las ik hem elke keer.

Diezelfde aansporing geef ik aan ieder van jullie: ‘En bij alles wat je verwerft: verwerf inzicht!’ Ik nodig je ook uit om na te denken over de betekenis van deze Schrifttekst en hoe je er je voordeel mee kunt doen. Dat heb ik ook gedaan. Ik heb er keer op keer over nagedacht en mijn interpretatie van de betekenis ervan heeft zich aanzienlijk ontwikkeld. Wellicht kunnen mijn inzichten je van nut zijn.

Een begripvol hart

Als jonge zending in Japan die moeite had met het leren van een ingewikkelde taal, hoorde ik al in het begin bepaalde woorden vaak herhaald worden. Groeten zoals *ohayo*

gozaimasu (goedemorgen) of *konnichiwa* (goedemiddag) waren er daar twee van. Er was er nog een, *wakarimasen*, wat ‘ik begrijp het niet’ betekent. Dit woord, samen met een zwaaibeweging van de hand, lijkt een favoriete reactie van Japanse contacten naar jonge zendelingen te zijn die proberen een gesprek aan te knopen.

In eerste instantie zag ik het woord *inzicht* in ‘bij alles wat je verwerft: verwerf inzicht’ meer als begrip in deze betekenis: wat ik met mijn oren kan horen en in mijn hoofd kan verstaan. Ik moest aan de Japanse uitdrukking *wakarimasen* denken. Begrijp ik het of niet?

Naarmate ik het woord *inzicht* in de Schriften en de woorden van levende profeten echter nader ging bestuderen en overpeinzen, ben ik tot een diepere betekenis ervan gekomen. Laat deze woorden van ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, toen hij presiderende bisschop van de kerk was, eens tot je doordringen:

“Ten eerste: we beginnen met de intelligentie waarmee we geboren zijn. Aan onze intelligentie voegen we kennis toe terwijl

Planet Nine?

silver
47

Ag

107.868

gold
79

Au

196.967

aurum

VERTROUWEN IN DE HEER EN IN ZIJN WOORD

‘Een voorbeeld van geloof zijn, houdt in dat we vertrouwen in de Heer en in zijn woord hebben. Het betekent dat we het geloof bezitten en voeden dat onze gedachten en daden stuurt. Ons geloof in de Heer Jezus Christus en in onze hemelse Vader werkt door in alles wat we doen. Te midden van de verwarring van onze tijd, de gewetensconflicten en de beroering van het dagelijks leven, wordt een standvastig geloof een anker voor ons leven.’

President Thomas S. Monson, ‘Wees een voorbeeld en een licht’, *Liahona*, november 2015, 87.

Aan onze intelligentie voegen we kennis toe, ervaring, wijsheid en de hulp van de Heilige Geest door gebed. Alleen dan verkrijgen we inzicht in ons hart.

we naar antwoorden zoeken, studeren en ons ontwikkelen. Aan onze kennis voegen we ervaring toe, die ons een zekere wijsheid schenkt. Aan onze wijsheid voegen we de hulp van de Heilige Geest toe door onze gebeden van geloof, waarbij we om geestelijke leiding en kracht vragen. Alleen dan verkrijgen we *inzicht* in ons hart, wat ons motiveert het goede te doen, wat de gevolgen ook zijn. (Zie *Lofzangen*, 2000, nr. 161.) De gevoelens van een *begripvol* hart schenken ons de heerlijke verzekering dat we het goede niet alleen kennen maar ook doen, ongeacht de omstandigheden. Het *inzicht* in ons hart komt door een nauwe onderlinge afhankelijkheid van studie en gebed.¹

Overweeg nu nog eens: ‘En bij alles wat je verwerft: verwerf inzicht!’ Inzicht in deze context volgt op intelligentie, kennis, ervaring, wijsheid en ingevingen van de Heilige Geest, waardoor we uiteindelijk te weten komen en doen wat goed is.

De meesten van jullie staan vlak vóór of op een cruciale tweesprong in je leven. Je wordt elk jaar onafhankelijker en komt steeds meer in de fase ‘en bij alles wat je verwerft’. Wat ga je allemaal verwerven of krijgen? Je krijgt wellicht een man of een

vrouw, je eigen gezin en een baan om een paar dingen te noemen.

Om goed om te gaan met deze zeer belangrijke dingen die we ‘verwerven’, moeten we ook, zoals in de Schriften staat, ‘inzicht’ verwerven. Dat inzicht komt door een onderlinge afhankelijkheid van studie en gebed. Anders gezegd: we moeten op en in de Heer Jezus Christus vertrouwen. Alma beschreef dit toen hij het woord met een zaadje vergeleek. Hij zei: ‘Het begint mijn *verstand* te verlichten, ja, het begint heerlijk voor mij te zijn’ (Alma 32:28; cursivering toegevoegd).

President Thomas S. Monson haalt vaak een Schrifttekst uit Spreuken aan die nog een dimensie aan dit inzicht toevoegt: ‘Vertrouw op de Heere met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet’ (Spreuken 3:5).²

Als we op en in de Heer vertrouwen, ontvangen wij van Hem meer begrip in ons hart.

‘De hand van de Heer is over ons’

Ik wil een voorbeeld van een sterke vrouw aanhalen die een belangrijke rol in de herstelling gespeeld heeft, die op de Heer vertrouwde en die niet op haar eigen inzicht steunde.

Kort nadat de kerk in Palmyra (New York) gesticht was, bleef Joseph Smiths moeder, Lucy Mack Smith, in Waterloo (New York) met een grote groep heiligen achter, terwijl haar man, Joseph sr., en enkele van hun zoons, met inbegrip van Joseph jr., voor haar uit naar Kirtland (Ohio) vertrokken. Het was haar taak om deze groep naar Ohio te brengen zodra ze bericht van haar zoon, de profeet, ontving.

Dat bericht kwam in het vroege voorjaar van 1831. Lucy begon de groep met de hulp van enkele broeders naar Buffalo (New York) te begeleiden met de bedoeling Ohio per schip via het Eriemeer te bereiken. Ze zei: 'Toen de broeders het voorjaar voldoende voor de reis over het water gevorderd achtten, begonnen we ons allemaal op onze oversteek naar Kirtland voor te bereiden. We huurden een boot [...] en [...] we telden tachtig zielen.'

Toen staken ze op weg naar Buffalo van wal het Erie-kanaal op. Ze zei: 'Ik riep de broeders en zusters bijeen en herinnerde ze eraan dat we op het gebod van de Heer reisden, net zoals vader Lehi toen hij Jeruzalem verliet. Als we getrouw waren, mochten we om dezelfde redenen naar de zegeningen van God uitzien. Ik verlangde vervolgens dat ze ernstig waren *en hun hart voortdurend in gebed tot God verhieven*, opdat wij voorspoedig zouden zijn.'

Vanaf Waterloo, ongeveer halverwege Buffalo, werd de doorgang via het kanaal onmogelijk. De tachtig heiligen kregen met ongemak te kampen en begonnen vrijwel onmiddellijk te morren. Lucy vertrouwde op de Heer en moest hun geloof zien te verenigen. Ze vertelde hun: 'Nee, nee, [...] u zult niet verhongeren, broeders, er zal u niets ergs overkomen. Heb alleen geduld en houd op met morren. Ik weet zeker dat de hand van de Heer over ons is.'

Toen ze op de vijfde dag na hun vertrek uit Waterloo in Buffalo aankwamen, was de toegangshaven tot het Eriemeer bevroren. Ze gingen aan boord van een schip waarop kapitein Blake het bevel voerde, een man die Lucy Smith en haar familie kende.

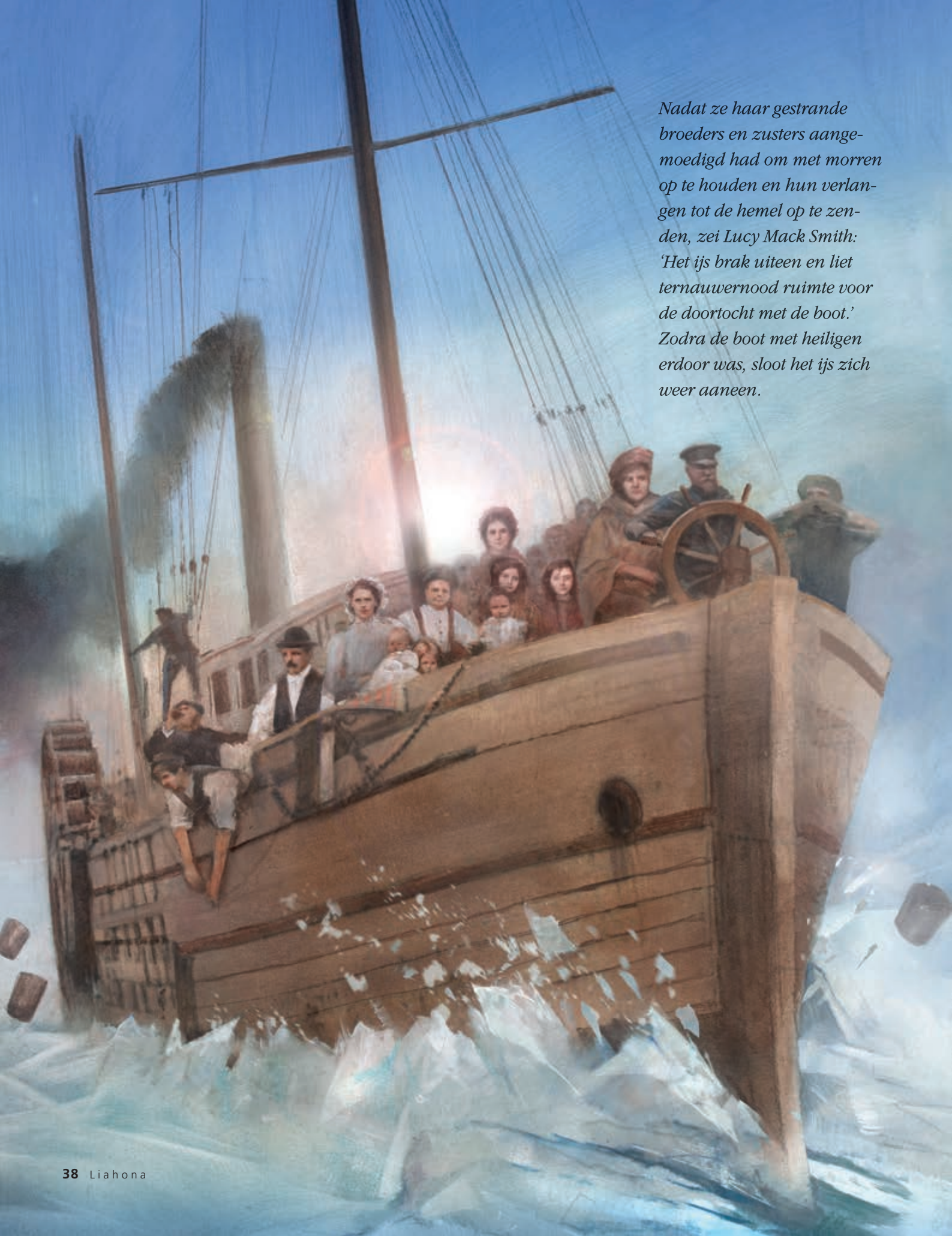
Hoewel de omstandigheden op het schip niet voor iedereen bevorderlijk waren om in afwachting van het sein van vertrek aan boord te blijven, meldde Lucy na een paar dagen: 'Kapitein Blake verzocht de passagiers vanaf

dat moment, op zijn wens, aan boord te blijven, zodat ze meteen konden uitvaren zodra hij het sein gaf. Op hetzelfde moment liet hij een man de diepte van het ijs meten, die, bij terugkeer, meldde dat er een laag van wel zes meter lag en dat we naar zijn mening nog minstens twee weken langer in de haven zouden blijven.'

Dat was verpletterend nieuws voor de groep. De voorraden waren schaars en de omstandigheden zwaar. Lucy Mack Smith tekende haar aansporing tot de heiligen verder op: 'U beweert dat u op God vertrouwt, hoe komt het dan dat u zo mort en klaagt! U bent nog onredelijker dan de kinderen van Israël waren. Want hier hoor ik mijn zusters die naar hun schommelstoel verlangen en broeders van wie ik vastberadenheid en energie verwacht had, verklaren dat zij ervan overtuigd zijn dat ze van de honger zullen omkomen voordat ze hun reisdoel bereiken. En hoe komt dat? Is iemand iets tekort gekomen? [...] Waar is uw geloof? Waar is uw vertrouwen in God? Besef u niet dat alle dingen door Hem gemaakt zijn en dat Hij over de werken van zijn eigen handen heerst? Stel dat alle heiligen hier hun hart in gebed tot God verhieven, dat de weg voor ons geopend mocht worden, hoe eenvoudig zou het dan voor Hem zijn om het ijs te breken, zodat we onze reis binnen een oogwenk konden aanvangen!'

Let hier op het grote geloof van moeder Smith, hoe ze ervoor koos om op de Heer te vertrouwen en hoe ze de heiligen vroeg om samen met haar niet op hun eigen inzicht te steunen:

"Welnu, broeders en zusters, als u allemaal uw verlangen tot de hemel wilt opzenden, dat het ijs mag breken en we ongehinderd op weg kunnen gaan, dan zal het gebeuren, zo zeker als de Heer leeft." Op dat moment klonk er een geluid als van knetterende donderslagen. De kapitein riep: "Alle mannen op hun post." Het ijs brak uiteen en liet ternauwernood ruimte voor de doortocht met de boot, ja, zo smal dat toen de boot erdoor voer[,] de emmers van het waterrad er met een smak werden afgerukt, wat, in combinatie met de bevelen van de kapitein, de schorre antwoorden van de zeelieden, het lawaai van het ijs en de kreten en verwarring van de toeschouwers, een verschrikkelijk tafereel opleverde. We waren de doorgang nauwelijks gepasseerd toen het ijs zich weer aaneensloot. De

*Nadat ze haar gestrande
broeders en zusters aange-
moedigd had om met morren
op te houden en hun verlan-
gen tot de hemel op te zen-
den, zei Lucy Mack Smith:
'Het ijs brak uiteen en liet
ternauwernood ruimte voor
de doortocht met de boot.'
Zodra de boot met heiligen
erdoor was, sloot het ijs zich
weer aaneen.*

broeders uit Colesville bleven in Buffalo achter en waren niet in staat om ons te volgen.

“Terwijl we de haven verlieten, riep een van de omstanders uit: “Daar gaat het ‘mormoonse’ gezelschap! Die boot ligt ruim twintig centimeter dieper in het water dan ooit. Let op: hij gaat zinken, zo zeker als wat.” Sterker nog, ze waren er zo zeker van dat ze meteen naar het [nieuws] bureau gingen en lieten publiceren dat we gezonken waren, zodat we bij aankomst in Fairport het nieuws over onze eigen dood in de kranten lazen.”³

‘Steun op je eigen inzicht niet’

‘En bij alles wat je verwerft: verwerf inzicht’, ofwel: ‘Vertrouw op de Heere met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet’ (Spreuken 3:5).

Ik heb zelf het hartzeer en de persoonlijke ellende gezien bij wie zich op wereldse ‘verwerving’ en niet op ‘inzicht’ van de Heer richten. Het lijkt erop dat wie op hun eigen inzicht steunen of op de arm van het vlees vertrouwen, eerder een onevenredige focus op of obsessie voor materieel gewin, prestige, macht en status ontwikkelen. Maar als je het ‘verwerven’ met deze Schriftuurlijke richtlijn van ‘inzicht’ laat stroken, tempert dat je zucht naar tijdelijke zaken. Je vindt er de juiste context voor je doen en laten als productief lid van de maatschappij en het koninkrijk van de Heer door.

Ik weet nog dat ik als jonge student vol idealen een gerespecteerde en succesvolle mentor hoorde opperen dat we ambities op de juiste wijze kanaliseren door achtereenvolgens ‘te leren, geld te verdienen en te dienen’. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft een patroon uiteengezet waardoor we meer op en in de Heer gaan vertrouwen dan op onszelf. Dit waren zijn woorden: ‘Ieder van ons heeft een viervoudige verantwoordelijkheid. Ten eerste zijn we verantwoordelijk voor ons gezin. Ten tweede zijn we verantwoordelijk tegenover onze werkgever. Ten derde zijn we verantwoordelijk voor het werk van de Heer. En ten vierde zijn we verantwoordelijk voor onszelf.’

We moeten een balans vinden. President Hinckley gaf aan dat we deze viervoudige verantwoordelijkheid nakomen door gezinsgebed, gezinsavond, gezamenlijke

Schriftstudie, eerlijkheid en loyaliteit jegens onze werkgever, het vervullen van onze kerktaken, persoonlijke Schriftstudie, rust, ontspanning en lichaamsbeweging.⁴

De Amerikaanse filosoof en dichter Ralph Waldo Emerson heeft gezegd: ‘Deze tijd is, net als alle tijden, een zeer goede tijd, als we maar weten wat we ermee moeten doen.’⁵

Als heiligen der laatste dagen hoeven we gelukkig nooit heel ver te zoeken om te weten wat we moeten doen. Met je kennis van een liefhebbende Hemelse Vader en het grote plan van geluk bevindt je roer zich diep in het water. Plaats je roerriemen nu eveneens diep, en trek er hard en gelijkmatig aan.

In een toespraak tijdens de algemene conferentie haalde president Monson een tekst uit Spreuken aan, zoals hij eerder gedaan had: ‘Vertrouw op de Heere met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet. Ken Hem in al je wegen, dan zal Hij je paden rechtmaken.’ Toen zei hij: ‘Dat is het verhaal van mijn leven.’⁶ Wat een geweldig leven om een voorbeeld aan te nemen.

Ik heb grote verwachtingen voor ieder van jullie, zo ook de Vader en de Zoon. Ik eindig waar ik begonnen ben: met de aansporing in Spreuken: ‘En bij alles wat je verwerft: verwerf inzicht!’

Verwerf werkelijk inzicht. Je zult dit verwerven als je de onderlinge afhankelijkheid van studie en gebed inziet, als je anderen vastbesloten blijft dienen terwijl je aan het leren bent en geld verdient, en als je niet op jezelf steunt maar op en in de Heer vertrouwt. ■

Naar de toespraak ‘Lean Not unto Thine Own Understanding’, op 14 januari 2015 gehouden tijdens een devotionaal aan de Brigham Young University. Zie speeches.byu.edu voor de volledige tekst (in het Engels).

NOTEN

1. Robert D. Hales, ‘Making Righteous Choices at the Crossroads of Life’, *Ensign*, november 1988, 10; cursivering toegevoegd.
2. Zie bijvoorbeeld Thomas S. Monson, ‘Slotwoord’, *Liahona*, mei 2010, 112.
3. Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith by His Mother, Lucy Mack Smith* (1979), zie 195–199, 202–205; cursivering toegevoegd.
4. Zie Gordon B. Hinckley, ‘Vreugde in het voorrecht om te dienen’, *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden*, 21 juni 2003, 22, 23.
5. Ralph Waldo Emerson, in ‘The American Scholar’, een toespraak gehouden aan de University of Cambridge op 31 augustus 1837.
6. Thomas S. Monson, ‘Slotwoord’, 112; citaat Spreuken 3:5–6.

RESPECT VOOR VROUWEN, ONGEACHT HUN LEEFTIJD

Ik was geroepen om de Aäronische priesterschap in mijn gemeente les te geven. Op een bepaalde zondag was respect voor vrouwen het onderwerp. Tijdens de les bespraken we dat we voor iedere vrouw, van kind tot volwassene, respect moeten tonen, zoals in het lesboek voor de Aäronische priesterschap staat.

Gabriël (naam is gewijzigd), een van de jongemannen in de klas, zei dat een vrouw in zijn ogen iemand is die oud genoeg is om zijn moeder te zijn en dat een jonger iemand respect voor hem als man moet tonen. Niemand anders in de klas was het met hem eens, wat hij maar moeilijk kon geloven.

We bespraken verder hoe we respect voor vrouwen konden tonen en ik vertelde ze dat ik onder meer mijn zitplaats in de bus aan een vrouw afsta, zelfs als dat betekent dat ik de rest van de rit 30–40 minuten moet staan. Ik hield ze voor dat mannen

Er stapte een oudere vrouw de bus in. Ik stond op om haar mijn zitplaats aan te bieden.

behoren te staan zodat vrouwen kunnen gaan zitten. De les zat Gabriël nog steeds niet lekker.

Twee dagen later stapte ik in een lijnbus en ging voorin zitten. Alle zitplaatsen waren bezet toen er een man en zijn dochtertje instapten, die naar achteren liepen. Kort daarna stapte er een oudere vrouw de bus in. Ik stond op om haar mijn zitplaats aan te bieden.

Een man achter mij tikte me op de schouder, wees naar achteren in de bus en zei dat een jongeman hem gevraagd had mijn aandacht te trekken. Ik liep naar achteren om te zien wie deze jongeman was. Iedereen in de buurt glimlachte omdat de jongeman net zijn plaats afgestaan had aan de man en zijn dochtertje van vier, die eerder ingestapt waren. Het was Gabriël, de jongeman in mijn priesterschapsklas, die zich niet helemaal in het onderwerp respect voor vrouwen kon vinden.

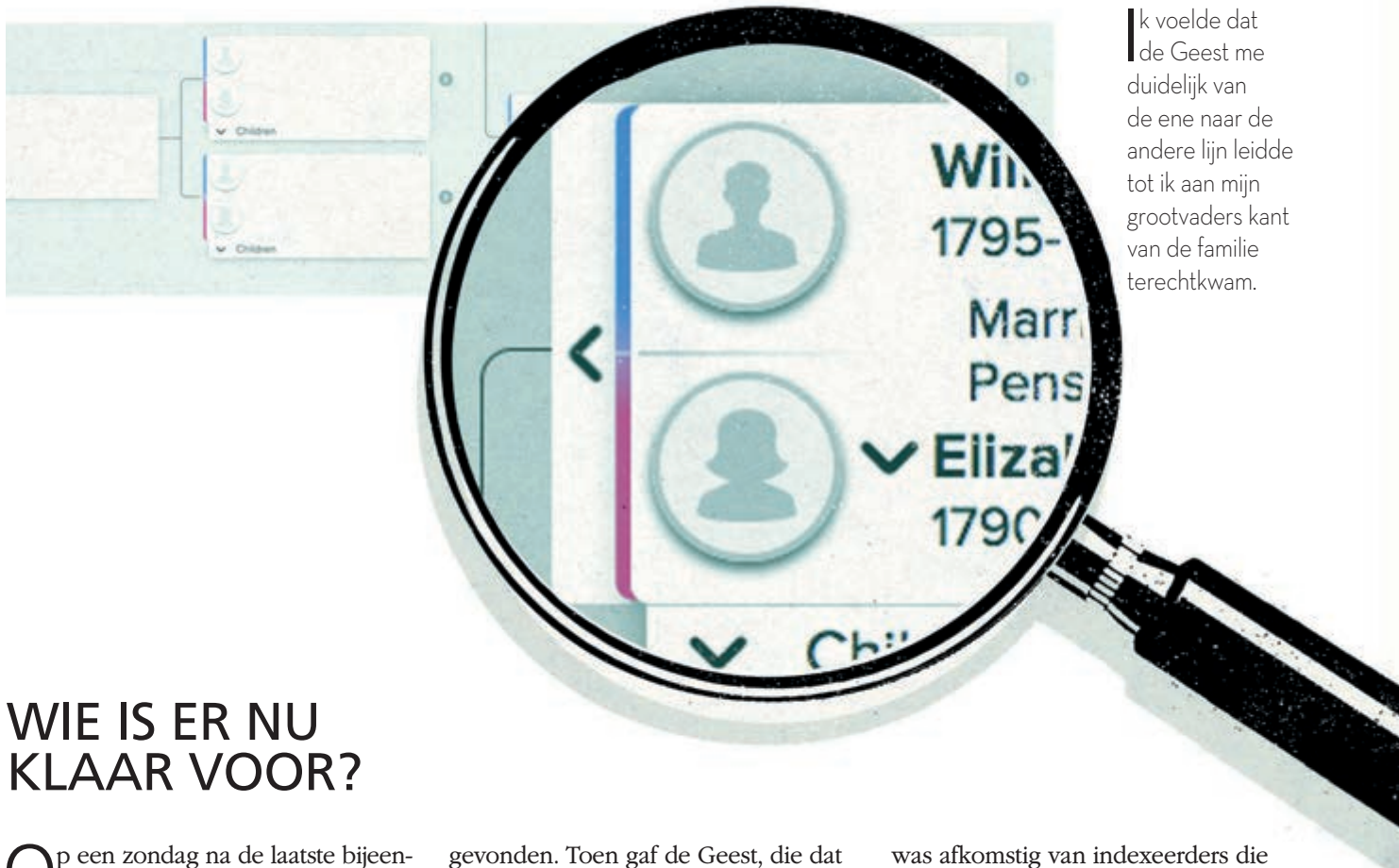
Hij zei tegen mij: 'Ik keek om te zien of u op zou staan voor de vrouw die de bus instapte. Het raakte me dat u dat deed. Ik moest aan onze les op zondag denken en vond dat ik voor het meisje en haar vader op moest staan.'

Ik was erg blij om te zien dat onze jongemannen naleven wat ze in de kerk leren. Hij was van mening dat respect alleen voor oudere vrouwen gold, maar na onze zondagse les koos hij ervoor om respect voor een vierjarig meisje te tonen.

Ik was ook blij dat ik besloten had de daad bij het woord te voegen en hem zo te leren respect voor vrouwen van alle leeftijden te tonen. Ik vroeg me af wat zijn gevoelens geweest zouden zijn als ik niet voor de vrouw in de bus opgestaan was. Er kwam een Schrifttekst in mij op: 'Als u deze dingen weet, zalig bent u als u ze doet' (Johannes 13:17). ■

Owie Osaretin Friday, Edo (Nigeria)

Ik voelde dat de Geest me duidelijk van de ene naar de andere lijn leidde tot ik aan mijn grootvaders kant van de familie terecht kwam.

WIE IS ER NU KLAAR VOOR?

Op een zondag na de laatste bijeenkomst van een algemene conferentie kreeg ik een zeer specifieke ingeving om op mijn FamilySearch-account in te loggen en wat familiehistorisch werk te doen. Ik was niet zo happig om aan mijn familiegeschiedenis te werken, omdat eerdere pogingen nooit veel opgeleverd hadden. Mijn familie is behoorlijk fanatiek op het gebied van familiegeschiedenis en ik was in de veronderstelling dat er vast niets meer te doen viel.

Ik leunde achterover en zuchtte van frustratie terwijl ik naar het einde van een dood spoor keek waar ik al jaren niet verder mee kwam. Ik hoopte dat ik die dag eindelijk eens wat informatie zou vinden. Ik begon mijn vaste zoektocht door volkstellingen, huwelijks- en geboorteakten, en na een uur had ik nog niets

gevonden. Toen gaf de Geest, die dat weekend door alle conferentiebijeenkomsten heen tot me gefluisterd had, me in om te bidden en uit te zoeken wie er klaar voor was om nu het werk voor te doen.

Na mijn gebed keerde ik naar mijn eigen naam terug en volgde de lijn voorwaarts. Ik voelde dat de Geest me duidelijk van de ene naar de andere lijn leidde tot ik aan mijn grootvaders kant van de familie terecht kwam. Het daaropvolgende uur was de Geest volop in de kamer aanwezig en vond ik zes namen om naar de tempel mee te nemen. Toen ik klaar was om de namen voor de tempel aan te vragen, liet ik mijn oog op enkele archiefstukken vallen waar ik de gegevens uit verkregen had. Mijn ogen vulden zich met tranen en mijn hart was vol vreugde — de informatie

was afkomstig van indexeerders die hun tijd vrijwillig besteed hadden om gegevens over mijn voorouders in te voeren. Het daaropvolgende uur indexeerde ik uit dankbaarheid namen voor anderen.

Die dag nam mijn getuigenis om twee redenen in dankbaarheid toe. Ten eerste dat de Geest me tijdens de algemene conferentie ertoe aangespoord had om familiehistorisch werk te doen en te weten naar welke namen te zoeken. Ten tweede voor de kerkleden over de hele wereld die namen indexeren zodat mensen zoals ik onze voorouders duidelijk en snel kunnen vinden en hun werk bespoedigen. Het was voor mij een duidelijk en krachtig getuigenis dat Gods werk over de hele aarde voortgaat. ■

Leisa Wimpee, Nevada (VS)

GEBED VAN EEN SCOUTLEIDER

Ik was als scoutleider met twintig jongemannen en twee leiders voor een activiteit in het zuiden van Utah (VS) op pad.

Toen we bij de afslag kwamen die ons naar de kampeerplaats moest brengen, stopte ik en nam ik de woestijn voor me in me op. Ik had die trip al vele malen gemaakt, maar om de een of andere reden herkende ik niets. Ik zocht links en rechts naar iets bekends.

Alle wegen die ik insloeg, liepen dood.

Het werd donker. Ik hield uiteindelijk halt en liet iedereen stilstaan. Ik pakte een zaklantaarn en zei dat ik de weg te voet zou vinden en dan een seintje zou geven.

In werkelijkheid knielde ik neer en smeekte ik mijn hemelse Vader om ons uit deze ongemakkelijke situatie te helpen. Ik stortte mijn hart uit en legde Hem mijn paraatheid, mijn liefde voor de jongens, mijn dankbaarheid voor de vaders die bij ons waren en mijn absolute geloof voor dat Hij mijn gebed snel zou beantwoorden.

Ik besloot mijn gebed en stond op. Ik had verwacht dat ik zou opstaan en mijn zaklantaarn direct in het donker de juiste weg zou beschijnen.

Maar er gebeurde niets.

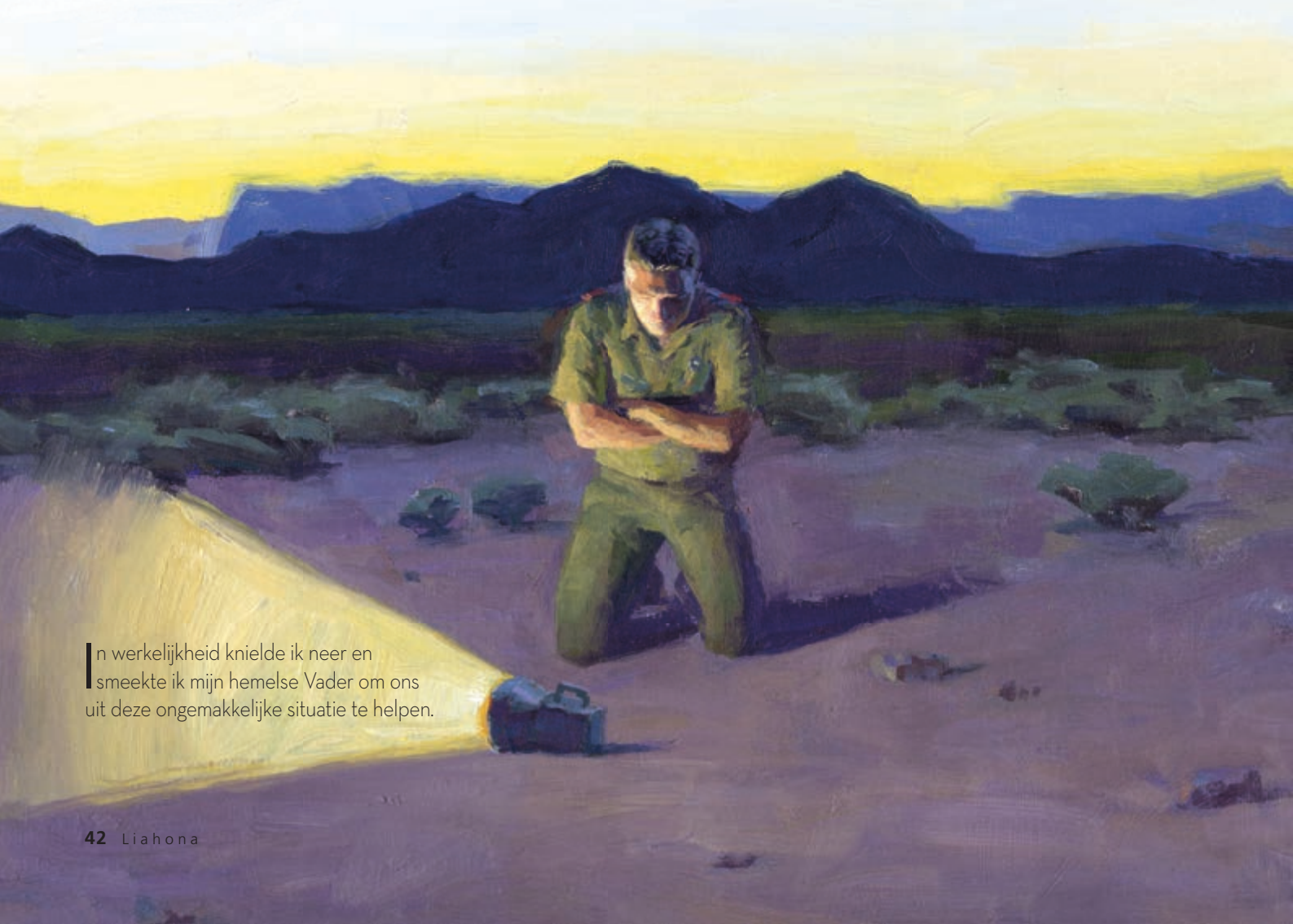
Ik zocht de horizon stilletjes af zo ver de straal reikte.

Nog steeds niets.

Ik kon het niet geloven. Ik *wist* dat ik de weg zou zien zodra ik opstond. Ik *wist* dat de Heer me niet zou teleurstellen, vooral niet nu er zo veel mensen op me rekenden.

Ik moest twee gefrustreerde vaders

In werkelijkheid knielde ik neer en smeekte ik mijn hemelse Vader om ons uit deze ongemakkelijke situatie te helpen.

met hun wagens vol wildebrassen onder ogen komen die allemaal zouden vragen: 'Zijn we er al?'

Ik bood mijn excuses aan en verzekerde hen dat ik deze trip al twintig keer eerder gemaakt had en wist dat de weg er was. Ik zag hem alleen niet.

Uiteindelijk besloten we de stad in te rijden en twee motelkamers te huren. Zaterdagochtend zouden we dan opnieuw op pad gaan.

Omdat we geen kampvuur konden maken om het meegebrachte eten op te koken, gingen we naar de plaatselijke pizzatent die we aan de rand van het stadje gezien hadden.

De pizza was heerlijk en de jongens waren opgetogen, maar ik voelde me schuldig over de rekeningen van het motel en het eten.

Onder het eten vroeg ik me af waarom onze hemelse Vader mijn gebed niet verhoord had, toen ik plotseling een luide knal hoorde.

Ik stond op, zwaaide de deur van de pizzatent open en zag de grootste stortbui die ik ooit gezien had. Er waren bliksemflitsen richting het noordwesten — precies waar ik een uur eerder om een antwoord gebeden had. Op dat moment kwam de Geest over me en besepte ik dat de Heer mijn gebed wel *degelijk* verhoord had!

De volgende ochtend was de lucht helder en reden we de wirwar aan zandwegen in, precies naar de afslag waar ik de avond ervoor naar op zoek was. Ik weet nu hoe gebeden soms met nee beantwoord worden, maar dat ze *altijd* verhoord worden. ■

Tony Rogerson, Utah (VS)

Slaapstand
Opnieuw
opstarten
Afsluiten
Afmelden

Ik had veel tijd teruggewonnen — tijd die ik nu besteedde aan het verzorgen van en spelen met mijn kinderen, lezen en studeren.

MIJN PRIORITEITEN BIJSTELLEN

Kort nadat ik met ons familieblog was begonnen, stak ik al mijn vrije tijd in het bijwerken ervan. Ik dacht ook steeds na hoe ik het creatiever of aantrekkelijker kon maken. Ik besteedde daarnaast veel tijd aan het lezen van andere blogs.

Binnen enkele weken had bloggen mijn dagelijkse Schriftstudie en ander leeswerk naar de achtergrond verdrongen. Ik kon me niet concentreren tijdens het studeren, wilde niet zo veel lezen en merkte dat de Geest Zich begon terug te trekken. Ik had minder geduld met mijn kinderen, en de tijd die ik met hen had moeten doorbrengen, spendeerde ik achter de computer.

Het bloggen was weliswaar niet ongepast; het is tenslotte een goede manier om met familieleden en vrienden in contact te blijven. Maar aangezien ik doorhad dat mijn focus afdwaalde van dingen die me een sterk geestelijk fundament konden geven, wist ik dat er iets moest veranderen.

Ik zag in dat ik niet elke dag behoefde te bloggen en dat ik ook

niet dagelijks de blogs van anderen behoefde te lezen. Ik besloot dat ik nog wel vrije tijd achter de computer kon besteden, maar alleen nadat ik mijn Schriftstudie en ander leeswerk gedaan had. Tegen de tijd dat ik de belangrijkste zaken gedaan had, was er doorgaans niet veel tijd meer om te bloggen, maar dat was oké. Ik had veel tijd teruggewonnen — tijd die ik nu besteedde aan het verzorgen van en spelen met mijn kinderen, lezen en studeren.

Nadat ik mijn prioriteiten bijgesteld had, merkte ik na een paar dagen dat de Geest weer overvloediger bij me was.

Ik weet dat als ik er een prioriteit van maak om elke dag te doen wat mij geestelijk sterkt, ik de Geest dagelijks meer en meer zal voelen. Ik weet dat tijd inruimen om de Schriften te bestuderen, kerkelijke tijdschriften en andere goede boeken te lezen, en na te denken over zaken van eeuwig belang, me tot een betere echtgenote, betere moeder en beter lid van de kerk van de Heer maken. ■

Jinny Davis, Texas (VS)

Ouderling
C. Scott Grow
van de Zeventig

PROFETISCHE BEGINSELEN VAN **GETROUWHEID**

Ruim twintig jaar geleden zat mijn roeping als zendingspresident in Zuid-Amerika erop. Mijn vrouw, Rhonda, en ik hebben in die afgelopen twintig jaar grote triomfen maar ook hartverscheurende drama's in het leven van onze toenmalige zendingen gezien.

De meeste zendingen zijn inmiddels gelukkig in de tempel verzegeld, brengen rechtschape kinderen groot en sturen ze op zending, en zijn getrouw in een kerkroeping in een hulporganisatie of in de priesterschap werkzaam. Sommigen zijn echter minderactief, sommigen zijn getrouwd en gescheiden, en sommigen zijn van de kerk geëxcommuniceerd.

Wat heeft het verschil bij onze voormalige zendingen uitgemaakt? Wat hadden sommigen van hen anders kunnen doen om persoonlijke drama's te voorkomen? En jij? Hoe sta jij er over twintig jaar voor? Welke beslissingen moet je nu en in de toekomst nemen zodat je getrouw zult blijven?

De volgende tien beginselen kunnen je van nut zijn.

1 BLIJF JE GETUIGENIS VOEDEN

De geestelijke ervaringen van een zending zorgen voor een fundament van geloof dat je je hele leven tot zegen kan zijn. Dat fundament van geloof kan alleen door nalatigheid of zonde afbrokkelen.

Onlangs had ik een interview met een teruggekeerde zending die minderactief is en beweerde dat hij zijn geloof kwijt was. Ik vroeg hem of hij

Welke beslissingen moet je nu en in de toekomst nemen zodat je getrouw zult blijven?

wel bad en het Boek van Mormon bestudeerde, zoals hij dat op zending deed. Hij zei van niet omdat hij zijn geloof in Joseph Smith kwijt was.

Ik voelde me geïnspireerd om hem te vragen: 'Laat je je met pornografie in?' Hij zei ja. Ik zei dat het geen wonder was dat hij zijn getuigenis verloren had.

Ik legde hem uit dat een getuigenis niets meer of minder is dan dat de Heilige Geest tot onze ziel van de waarheid van het evangelie en van de herstelde kerk getuigt. Als we verzuimen om te bidden en de Schriften te bestuderen, wordt de invloed van de Heilige Geest op ons zwakker en breekt onze weerstand tegen verleidingen af. Als we zondigen en onrein worden, raken we het gezelschap van de Heilige Geest helemaal kwijt. Zonder het blijvende getuigenis van de Geest kunnen we gemakkelijk gaan denken dat we geen getuigenis hebben en misschien ook nooit gehad hebben.

Ons getuigenis moet voortdurend gevoed worden. Die voeding krijgen we dag in dag uit door gebed, door Schriftstudie, met name in het Boek van Mormon, en door in de kerk dienstbaar te zijn.

2 VOLG DE RAAD VAN LEVENDE PROFETEN EN APOSTELEN OP

Ik ga profetische raad bespreken die aan een gelukkig huwelijk, een getrouw gezin en een succesvol leven bijdragen. Ik verwijs naar 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'. Ik ga enkele belangrijke fragmenten uit die proclamatie aanhalen, die het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen in 1995 gepubliceerd hebben. Wij steunen deze broeders als profeten, zieners en openbaarders. Zij zijn de woordvoerders van God naar zijn kinderen op aarde.

Op de dag dat de kerk gesticht werd, sprak God aangaande zijn profeet: 'Want zijn woord zult u aanvaarden, alsof uit mijn eigen mond, in alle geduld en geloof.' De Heer beloofde vervolgens stoffelijke en eeuwige zegeningen als we de raad van profeten opvolgen: 'Want door die dingen te doen, zullen de poorten der hel u niet overweldigen; ja, en de Here God zal de machten van duisternis voor u uit verjagen, en de hemelen doen schudden voor uw welzijn en de heerlijkheid van zijn naam' (LV 21:5–6).

Wat een zegen in deze moeilijke tijden.

3 LAAT JE IN DE TEMPEL VERZEGELEN EN KOM JE VERBONDEN NA

De profeten, zieners en openbaarders 'verklaren plechtig dat het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen'. Zij voegen daaraan toe: 'Het goddelijk plan van geluk maakt het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.'¹

De belangrijkste beslissing die je in je leven neemt, is 'de juiste persoon op de juiste plek door het juiste gezag trouwen'² en je tempelverbonden vervolgens na te komen. Er is geen verhoging zonder een tempelverzegeling.

Echtparen komen alleen voor de verhoging in aanmerking indien zij 'het nieuw en eeuwigdurend verbond [aangaan], en het wordt op hen verzegeld door de Heilige Geest der belofte, door hem die is gezalfd' — de profeet. Komen we onze tempelverbonden na, dan zullen wij 'tronen, koninkrijken, prinsdommen en machten, heerschappijen en alle hoogten en diepten beërven [...] en verheerlijking in alle dingen, [...] en die heerlijkheid zal een volheid en een voortzetting zijn van nakomelingschap tot in alle eeuwigheid' (LV 132:19; zie ook vers 7).

Een tempelverzegeling sluit de belofte van eeuwige zegeningen in het volgende leven in en verhoogt de kans op een gelukkig huwelijk in dit leven. Als toegewijde zoon of dochter van God heb je je verbonden in deze tijd naar de aarde te komen om Gods koninkrijk op te bouwen. Dat koninkrijk opbouwen sluit ook je eigen tempelhuwelijk in.

4 WERK SAMEN MET GOD OM ZIJN GEESTKINDEREN OP AARDE TE BRENGEN

In de gezinsproclamatie staat: ‘Het eerste gebod dat God aan Adam en Eva gaf, had betrekking op hun vermogen om als man en vrouw kinderen te krijgen. Wij verklaren dat Gods gebod aan zijn kinderen om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen van kracht blijft.’

Gezinnen zijn tegenwoordig kleiner dan een generatie geleden — zelfs gezinnen in de kerk. We kunnen altijd wel redenen vinden om het krijgen van kinderen uit te stellen of te beperken. Bijvoorbeeld: ‘We moeten eerst onze studie afronden’ of ‘We moeten een betere baan krijgen zodat we meer geld hebben’ of ‘Waarom zouden we alle plezier uit het huwelijk wegnemen door kinderen te krijgen?’

Je bent met een getuigenis van het herstelde evangelie van Jezus Christus gezegend. Je hebt de zegeningen van de eeuwigheid aan je kinderen te bieden. Staar je niet blind op de gedachte dat je in alle materiële zaken moet voorzien. Toegang tot alle geestelijke zaken in het koninkrijk van God is de grootste gave die je je kinderen te bieden hebt.

Als je het krijgen van kinderen met een gebed in je hart met je huwelijkspartner bespreekt, bedenk dan dat jullie de jongeren met het edele geboorterecht zijn. Zet God bij jullie overwegingen alsjeblieft niet aan de kant. Laat zo veel geestzoons en -dochters in dat geboorterecht delen als God bereid is aan jullie toe te vertrouwen. Zij waren per slot van rekening al lang zijn kinderen voordat jij ze krijgt.

Ga zonder excuus of aarzeling met geloof in God en zijn profetische woord voorwaarts en sticht je eigen eeuwige gezin.

5 LAAT JE NIET MET PORNOGRAFIE OF ANDER ONZEDELIJK GEDRAG IN

De proclamatie stelt verder: ‘Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk geboren te worden, en te worden opgevoed door een vader en een moeder die de huwelijksgelofte met volledige trouw eren.’

Volledige trouw betekent lichamelijke trouw evenals emotionele trouw aan je partner. Pornografie en online relaties zijn voorbeelden van emotionele ontrouw. Wanneer een huwelijkspartner zich met pornografie inlaat, schendt hij of zij een heilig vertrouwen van de intiemste aard. De onschuldige huwelijkspartner voelt zich bedrogen. Het vertrouwen in het huwelijk takelt af. De oogst van overspel wordt in de voedingsbodem van pornografie gezaaid.

Ik haal enkele gevoelens aan van een man die in de tempel verzegeld was, maar zijn gezin door pornografie en een online relatie met een vrouw kwijtraakte. Hij schrijft vol berouw: ‘Ik sloeg geen acht op de woorden in mijn patriarchale zegen, waarin staat dat Satan geen macht in mijn leven zou hebben, behalve wat ik hem zou toestaan. Ik stond hem heel veel toe, en langzaam maar zeker gebruikte hij die macht om mijn leven met mijn vrouw en kinderen kapot te maken. Ik hield met heel mijn hart van hen en doe dat nog steeds en zal dat altijd blijven doen, maar die liefde was niet genoeg om de macht te neutraliseren die ik gewillig aan Satan afgestaan had om mijn leven te verknallen. De leringen van de kerk bieden [ons] de mogelijkheid om als gezin, verzegeld voor tijd en alle eeuwigheid, naar onze hemelse Vader terug te keren. Had ik er maar acht op geslagen, maar dat deed ik uiteindelijk niet.’

Wat een tragedie.

6 LEER EN LEEF HET EVANGELIE THUIS

De proclamatie geeft aan wat we zoal moeten doen om thuis gelukkig te zijn. ‘De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen. Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op, en in stand gehouden met, de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning.’

Toen mijn vrouw en ik pas getrouwd waren, probeerden we er herhaaldelijk een vaste gewoonte van te maken om dagelijks als gezin in de Schriften te lezen. Toen ons oudste kind een jaar of zeven was, maakten we er eindelijk een dagelijkse gewoonte van. Het eerste wat we ’s ochtends deden was lezen, wat we sindsdien trouw zijn blijven doen. Toen de andere kinderen de gewoonte eenmaal opgepikt hadden, keken de jongere kinderen ernaar uit om ook mee te doen zodra ze oud genoeg waren. We moesten vanwege ochtendseminarie vaak al vóór zes uur lezen.

Pas getrouwde echtparen zijn in een positie om hun eigen rechtschappen gezinstradities te beginnen — om dagelijkse Schriftstudie met het gezin te doen, samen te bidden en hun kinderen op een zending en een tempelhuwelijk voor te bereiden.

7 HOUD DE ROL VAN VADER EN MOEDER BIJ HET GROOTBRENGEN VAN KINDEREN IN ERE

In de proclamatie staat ook belangrijke raad over het grootbrengen van kinderen: ‘De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen. Vader en moeder hebben de plicht om elkaar als *gelijkwaardige partners* met deze heilige taken te helpen.’

Soms voelt één ouder zich misschien beter in staat om de kinderen op te voeden en te disciplineren. De profeten in deze bedeling hebben herhaaldelijk gezegd dat man en vrouw een partnerschap in het huwelijk vormen, dat alle beslissingen met betrekking tot het gezin gezamenlijk en in harmonie genomen dienen te worden.

Gelijkwaardige partners dienen gelijkwaardige partners te zijn. Overleg met elkaar en bid samen. Laat je door de Geest leiden in de doeltreffendste manier om je kinderen samen groot te brengen. Hun eeuwige bestemming wordt mede door jullie beslissingen bepaald.

8 GEBRUIK JE MORELE KEUZEVRIJHEID EN KIES ERVOOR OM DE HEILAND TE VOLGEN

De beslissing hoe je er over twintig jaar of twintig eeuwen voor zult staan, is geheel aan jou. Je bent vrij om te kiezen; je keuzes hebben echter eeuwige gevolgen. Dankzij de verzoening van de Heiland zijn de mensen ‘verlost [...] van de val [en] zijn zij voor eeuwig vrij geworden, het onderscheid kennende tussen goed en kwaad; om *zelfstandig te handelen* en niet om met zich te laten handelen, behalve door de straf van de wet op de grote en laatste dag, naar de geboden die God heeft gegeven.

‘Daarom zijn de mensen [...] vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar van alle mensen, of om gevangenschap en dood te kiezen, naar de gevangenschap en macht van de duivel; want hij streeft ernaar dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf’ (2 Nephi 2:26–27; cursivering toegevoegd).

Satan haat je om wie je bent en waar je voor staat. Hij wil je ongelukkig maken, zoals hij dat is. Jezus Christus heeft je lief. Hij heeft voor je zonden geboet. Hij heeft zijn leven voor je gegeven. Hij nodigt je uit om Hem te volgen en je te bekeren, indien nodig. Als je ervoor kiest de Heiland te volgen, zul je ‘vrede in dit leven en eeuwig leven in de toekomstige wereld’ hebben.³

9 ONTWIKKEL GELOOF OM TOT HET EINDE TE VOLHARDEN

Je geloof neemt toe naarmate je je tot de Heer bekeert. De profeet Nephi heeft gezegd: ‘Daarom moet u standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen. Welnu, indien u voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: U zult het eeuwig leven hebben’ (2 Nephi 31:20).

President Thomas S. Monson heeft onlangs in de algemene conferentie gezegd: ‘De toekomst is net zo stralend als uw geloof.’⁴ Dat sluit geloof in om te volharden en alle obstakels te overwinnen, met inbegrip van overtredingen, verraad en teleurstellingen. Je geloof om te volharden bepaalt je bestemming, ja, je eeuwige bestemming.

10 ONDERWERP JE WIL AAN DE WIL VAN GOD

Ik bid dat God je ziel met een verlangen heeft geraakt om je te verbeteren en een betere persoon te worden, en de raad van onze levende profeten op te volgen. Ik hoop dat je het verlangen hebt gevoeld om je nog vaster voor te nemen alles te worden waartoe God je in het voorsterfelijk bestaan geordend heeft.

‘Broeders [en zusters], zullen wij niet voorwaarts gaan in zo’n groot werk? Ga voorwaarts en niet achterwaarts! Houd moed, [...] en op, op naar de overwinning! [...] Laten wij daarom als kerk en als volk en als heiligen der laatste dagen de Heer in gerechtigheid een offerande brengen’ (LV 128:22, 24).

Wat kan die offerande zijn die je God persoonlijk kunt brengen? Het is die ene gave die Hij nooit van je zal eisen. Het is de offerande waarbij je jouw wil aan zijn wil onderwerpt. Het is jouw keuzevrijheid als persoonlijk offer op het altaar leggen.

In *Lectures on Faith*, door de eerste kerkleiders in deze bedeling opgesteld, staat onder meer: ‘Een godsdienst die geen volledige opoffering van zijn aanhangers vergt, heeft nooit voldoende macht om hen het geloof te laten ontwikkelen dat zij nodig hebben voor het leven en het eeuwig heil.’⁵

Jouw keuzevrijheid is het enige dat echt van jou is om God als offerande aan te bieden. Door jouw wil vrijwillig aan zijn wil over te geven, word je zoals Hij.

Ik besluit met mijn getuigenis van de Heiland. De mate waarin je geloof in Jezus Christus oefent, je wil aan de wil van God onderwerpt, de raad van zijn profeten opvolgt en aan de ingevingen van de Geest gehoor geeft, bepaalt hoe getrouw, gelukkig en succesvol je bent. ■

Uit de toespraak ‘Where Will You Be in 20 Years?’, gehouden op 15 mei 2012 tijdens een devotionaal aan de Brigham Young University–Idaho. Zie voor de volledige toespraak (in het Engels) web.byui.edu/devotionalsandspeeches.

NOTEN

1. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, p. 129; cursivering toegevoegd.
2. Bruce R. McConkie, ‘Agency or Inspiration?’ *New Era*, januari 1975, 38.
3. Gordon B. Hinckley, *Caesar, Circus, or Christ?* Brigham Young University Speeches of the Year (26 oktober 1965), 8; zie ook Russell M. Nelson, ‘Spiritual Capacity’, *Ensign*, november 1997, 16.
4. Thomas S. Monson, ‘Houd goede moed’, *Liahona*, mei 2009, 92.
5. *Lectures on Faith* (1985), 69.

VRAAG

Jakobus 1:5-6

'Als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden. 'Maar laat hij er in geloof om vragen en daarbij niet twijfelen. Immers, wie twijfelt, lijkt op een golf van de zee, die door de wind voortgestuwd en op- en neergeworpen wordt.'

Waarom is dit thema gekozen en wat betekent het voor jou? Broeder Stephen W. Owen, algemeen jongemannenpresident, en zuster Bonnie L. Oscarson, algemeen jongevrouwenpresidente, spreken hun gedachten uit.

WAAROM DEZE SCHRIFFTEKST?

Zuster Oscarson: De Heer weet welke boodschap je nodig hebt en het is opmerkelijk hoe sommige kwesties die zich gedurende het jaar aandienen, opgelost worden door het thema en hoe het echt past in wat er in je leven gaande is.

Toen we Jakobus 1:5–6 als mogelijk thema voor dit jaar bespraken, was de Geest volop in de kamer aanwezig. We waren het er allemaal over eens dat het vanwege de diverse connecties een geweldige Schrifttekst voor onze jongeren zou zijn. Het houdt verband met de geschiedenis van de kerk — het is de tekst die Joseph Smith las en die hem aanspoorde om naar het heilige bos te gaan en te bidden. De tekst heeft ook betekenis als een geweldig getuigenis van de goddelijke zending van Joseph Smith, iets wat we nodig hebben in een tijd waarin zijn reputatie en de kerkgeschiedenis voortdurend door de wereld in twijfel getrokken worden. De tekst is bovendien een boodschap van hoe we

persoonlijke openbaring ontvangen, wat iedereen dient te weten

Broeder Owen: Er gebeurt nu zoveel in je leven en je hebt zoveel vragen. Met alle sociale media en zoekmachines die we hebben, zijn er talloze bronnen waarin je naar antwoorden op je geloofsvragen kunt zoeken. Deze belangrijke Schrifttekst maakt Joseph Smiths proces van openbaring duidelijk, welk model we kunnen volgen.

HOE KUNNEN JONGEREN ZICH JAKOBUS 1:5–6 EIGEN MAKEN EN DE TEKST GEBRUIKEN?

Zuster Oscarson: Deze Schrifttekst bevat een geweldige boodschap. Er staat: ‘Er in geloof om vragen en daarbij niet twijfelen’ (Jakobus 1:6). Dat is erg veelzeggend. Je moet in geloof ergens om vragen, niet met twijfel.

Broeder Owen: En in geloof ergens om vragen betekent er met een eerlijke bedoeling om vragen. Toen Joseph Smith antwoord kreeg op de vraag bij welke kerk hij zich moest aansluiten, zei hij niet gewoon: ‘Nou, dat is goed om te weten, maar [...]’ Hij ging in geloof voorwaarts.

Zuster Oscarson: Bedenk dat een rechtvaardig gebed niet inhoudt dat we vragen om wat wij willen, maar dat we erachter willen komen wat God voor ons wil.

WELK ADVIES ZOU U DE JONGEREN OVER DE TOEPASSING VAN GEBED IN HUN LEVEN GEVEN?

Zuster Oscarson: Maak er een gewoonte van. Je kunt er niet aan voorbijgaan. Je kunt het niet verwaarlozen. De broer van Jared geeft ons daar een voorbeeld van (zie Ether 2:14).

Broeder Owen: Nu en dan vergeten te bidden is één ding, maar ons van de Heer afkeren en niet willen bidden, is verontrustender. Als je er niet voor voelt om te bidden, dan is het juist nodig dat je bidt. Als je bidt en in de Schriften leest, dan ben je goed afgestemd. Doe je dat niet, dan raak je van God verwijderd.

Zuster Oscarson: We kunnen rechtstreeks met God spreken. Hij stelt geen tijdslimieten. Wat geweldig om te weten dat we dat kunnen doen en dat Hij er altijd is.

HOE HEBT U GELEERD OP ZINVOLLE WIJZE TE BIDDEN?

Zuster Oscarson: Ik kan niet één bepaalde ervaring bedenken, het is meer iets wat gedurende mijn leven zo gegroeid is. Bidden is een van de betekenisvolste onderdelen van mijn dag omdat ik het steeds probeer in te passen. Ik ben veel beter in het luisteren en ontvangen van antwoorden geworden. Hoe meer we in het proces

meegaan, hoe meer we leren en hoe beter we worden. Het gaat erom dat ik er elke dag bewust mee bezig ben en ervoor zorg dat ik die gelegenheid om met mijn hemelse Vader te praten, niet oversla. Hoe meer we bidden, hoe beter we erin worden om die antwoorden te horen.

Broeder Owen: Toen ik in mijn jeugd echt iets wilde weten, dacht ik aan het eerste visioen. Ik dacht: Joseph Smith deed het. Ik heb geen grote manifestatie nodig, maar ik heb wel een antwoord nodig. Ik volgde dat patroon dan ook in geloof. Ik weet nog dat ik met gebogen hoofd neerknielde en hardop bad. Ik heb me aan dat patroon vastgehouden, wat me vaak tot zegen geweest is en persoonlijke openbaring gebracht heeft.

WAT IS EEN VAN DE BELANGRIJKSTE DINGEN DIE JONGEREN VAN DEZE SCHRIFTEKST KUNNEN LEREN?

Broeder Owen: Ik wil het patroon van gebed dat Joseph Smith toepaste nog maar eens herhalen. Hij was op zijn veertiende in verwarring en besloot in zijn Schriften te lezen. Het eerste visioen was geen vluchtig moment waarbij Joseph even neerknielde. Er ging veel werk aan vooraf. Hij bleef steeds over die vraag nadenken. Toen hij Jakobus 1:5–6 gevonden had, zei hij: ‘Nooit heeft enige passage uit de Schrift een mensenhart sterker getroffen dan deze op dat moment het mijne’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:12). De tekst trof hem heel sterk in het hart, waarna hij ernaar handelde. Hij bad met een eerlijke bedoeling en ging in geloof voorwaarts. En we hopen dat je dat in heel 2017 met deze Schriftekst ook zult kunnen voelen. ■

HULPBRONNEN ONLINE

Of je nu een activiteit of conferentie plant of het thema gewoon zelf overdenkt, je vindt illustraties, muziek en aanvullende hulpbronnen voor het MJJV-thema van dit jaar op lds.org/go/11752.

VRAAG

Jakobus 1:5-6

'Als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden. Maar laat hij er in geloof om vragen en daarbij niet twijfelen. Immers, wie twijfelt, lijkt op een golf van de zee, die door de wind voortgestuwd en op- en neergeworpen wordt.'

Jakobus 1:5-6

VIJF BELOFTEN VAN GEBED

Carlisa Cramer

Onze hemelse Vader heeft ons het gebed gegeven om direct met Hem contact te hebben, zodat we Hem kunnen danken, om zegeningen kunnen vragen en geestelijk kunnen groeien. Soms hoeven we alleen maar ons hoofd te buigen, onze handen te vouwen en een paar eenvoudige woorden uit te spreken. Gaaf hè? Hier volgen vijf beloften of zegeningen die we door gebed kunnen ontvangen:

1

DE KRACHT OM TE OVERWINNEN

Als mens kunnen we ons op allerlei manieren zwak voelen: lichamelijk, emotioneel, geestelijk en mentaal. Het kan ons veel moeite kosten om een wedstrijd te winnen, een toets te halen, verleiding te weerstaan of zelfs maar de Geest te voelen. Maar gebed kan ons de kracht geven om *alles* wat het leven ons biedt te overwinnen.

Zoals Nephi zei: 'De Heer [geeft] geen geboden aan de mensenkinderen zonder een weg voor hen te bereiden, zodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt' (1 Nephi 3:7). De Heer kan ons kracht geven om alles wat goed is voor elkaar te krijgen als het zijn wil is.

Bid dat je de kracht zult krijgen om verleidingen te weerstaan. Bid dat je de kracht zult krijgen om je te concentreren en effectief voor een toets te leren. Bid dat je de kracht zult krijgen om te lopen en niet mat te worden. Bid dat je kracht zult krijgen en dan zal Hij je sterk maken.

2

VERGEVING

Hoewel we het graag anders zouden zien, zijn we niet volmaakt. We maken fouten; zo is het leven nu eenmaal. Maar de Heer maakt het mogelijk om ze recht te zetten door de kracht van de verzoening van Jezus Christus. En een van de manieren om toegang tot die kracht krijgen is gebed.

Als wij in gebed om vergeving vragen, kunnen wij door de verzoening van de Heiland vergeving krijgen van onze zonden. Hoewel ernstige zonden de hulp van een bisschop of gemeentepresident vereisen, is oprecht gebed *altijd* een van de eerste stappen naar vergeving; of we onze hemelse Vader nu vragen om ons te vergeven of te helpen om iemand anders te vergeven. Hij zal ons zelfs leren hoe we onszelf kunnen vergeven.

3

KENNIS EN LEIDING

Met het nieuwe thema voor de jongemannen en jongevrouwen in gedachte is persoonlijke openbaring misschien wel de eerste zegen van gebed waar je aan dacht. Joseph Smith kwam kennis tekort om te weten bij welke kerk hij zich moest aansluiten, dus ging hij in het heilige bos op zijn knieën, stelde een vraag en ontving een antwoord; een vrij indrukwekkend antwoord.

Maar openbaring is niet alleen voor profeten bestemd en het ontvangen ervan hoeft geen wereldschokkende ervaring te zijn.

Als we in wijsheid tekortschieten, *kunnen* en *moeten* we God erom vragen. Hij zal ons antwoord geven al doet Hij dat misschien niet zoals we verwachten. De Heer zal onze vragen beantwoorden en ons leiden, maar we moeten er eerst om vragen!

4

VERLANGEN DE WIL VAN DE HEER TE DOEN

Het kan moeilijk zijn dit als een zegen te beschouwen. Want, laten we eerlijk zijn, soms willen we dingen die de Heer niet voor ons wil.

Maar als we hulp vragen om ons waarlijk te bekeren en het verlangen te hebben om de wil van de Heer te doen, ontdekken we iets verrassends: wat wij willen gaat meer lijken op wat Hij wil.

Die verandering van hart zal weliswaar niet onmiddellijk plaatsvinden. Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Bekering is voor de meesten van ons een voortdurend proces en niet een eenmalige gebeurtenis als gevolg van een indrukwekkende of spectaculaire ervaring. Regel op regel en voorschrift op voorschrift worden onze motieven, gedachten, woorden en daden geleidelijk en bijna onmerkbaar in overeenstemming met de wil van God gebracht.' (*Liahona*, november 2012, 107-108).

5

GEMOEDSRUST

Een van de grootste zegeningen die ons beloofd zijn als we bidden, is gemoedsrust en troost door de Heilige Geest. Hij is tenslotte de Trooster. Wees ervan verzekerd dat je zelfs in moeilijke tijden gemoedsrust kunt ontvangen. Denk aan de belofte van de Heer in Johannes 14:27: 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden.' Gemoedsrust zal uiteindelijk komen als we er om vragen.

Gebed is een manier om direct met onze hemelse Vader te communiceren. Maak er gebruik van en laat Hem je ervoor zegenen. Maar denk eraan, als je die zegeningen door oprecht gebed hebt ontvangen, dat je je diepe dankbaarheid in — je raadt het al — gebed uitspreekt. ■
De auteur woont in Utah (VS).

5

VRAGEN DIE JE KUNT STELLEN

als je het gevoel hebt dat je gebeden niet beantwoord worden

Margaret Willden

Hebt je ooit gebeden en op een antwoord gewacht dat nooit leek te komen? Je bent niet de enige met die vraag, maar je kunt er zeker van zijn dat onze hemelse Vader je gebeden echt hoort. Het is belangrijk te bedenken dat een antwoord niet altijd komt *op het tijdstip* of *op de manier* die jij voor ogen hebt en dat onze hemelse Vader altijd weet wat het beste is.

Hier zijn een paar vragen die je jezelf kunt stellen als je moeite hebt met het ontvangen van antwoorden op je gebeden:

1

Ben ik bereid naar het antwoord te handelen?

In geloof vragen betekent dat je bereid bent naar het antwoord dat je krijgt te handelen — of het nu is wat je had verwacht of niet. Joseph Smith kreeg eens de volgende opdracht: 'Bereid uw hart erop voor de aanwijzingen die Ik u nu ga geven, te ontvangen en te gehoorzamen, want allen aan wie deze wet wordt geopenbaard, moeten die ook gehoorzamen' (Leer en Verbonden 132:3). Als je Hem vraagt of je wel of niet naar dat feestje moet gaan, gehoorzaam je dan? (Ook als het antwoord 'nee' is.)

2

Heb ik alles gedaan wat ik kon?

Stel dat je niet voor je natuurkundoets hebt geleerd omdat je met vrienden op pad was? Zal onze hemelse Vader je de toets helpen halen als je Hem gewoon om hulp vraagt?

Wij moeten ons deel doen om zijn zegeningen te ontvangen. Dus als je voor een toets leert, kun je om kracht bidden zodat je al naargelang je voorbereiding — goed mag presteren.

Denk eens aan het voorbeeld van de zoons van Mosiah die succesvol bij hun zendingswerk waren toen ze veel moeite hadden gedaan: 'Zij hadden zich overgegeven aan veel gebed en aan vasten; daarom hadden zij de geest van profetie en de geest van openbaring, en wanneer zij leerden, leerden zij met kracht en met gezag van God' (Alma 17:3).

3 Heb ik het antwoord genegeerd?

Onze hemelse Vader hoort je altijd. Dus het kan zijn dat Hij je gebed al beantwoord heeft! In Leer en Verbonden 6:14 staat: 'Gij hebt Mij gevraagd, en zie, zo dikwijls als gij hebt gevraagd, hebt gij onder-richt van mijn Geest ontvangen.' Je kunt bidden om geestelijke ogen zodat je het antwoord herkent. Immers, gebeden worden soms op een subtiele, indirecte manier beantwoord, bijvoorbeeld door wat anderen doen.

En ... vergeet niet om de tijd te nemen om te luisteren. Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft uitgelegd: 'We krijgen zijn antwoorden zelden meteen als we op onze knieën bidden. [...] Hij zal ons echter wel op rustige momenten inspireren, als de Geest het beste tot ons verstand en ons hart kan doordringen' ('Het gebed is een goddelijke gave van onze Vader in de hemel aan alle mensen', *Liahona*, mei 2007, 9).

4 Zijn mijn verlangens rechtschapen?

Als je ooit iets gevraagd hebt wat niet goed voor je was, is je verzoek waarschijnlijk niet ingewilligd. De Heiland leerde dat we 'altijd tot de Vader [moeten] bidden in [de] naam [van Jezus Christus]' (3 Nephi 18:19), hetgeen erop duidt dat we om goede dingen vragen, zodat die ons gegeven kunnen worden. Vraag je af: wat zou de Heiland van mijn wensen vinden? Als je wensen op zelfzucht of een andere vorm van onrechtschapenheid gebaseerd zijn, bid dan om een verandering van hart zodat je kan weten wat de Heiland wil dat je wenst.

5 Wanneer is het de juiste tijd?

Waar we om vragen moet goed zijn, maar de timing moet ook kloppen. Onze hemelse Vader heeft een groots plan voor ons, maar ons tijdschema verschilt soms van het zijne. 'Mijn woorden zijn zeker en zullen niet teleurstellen. [...]' Maar alle dingen moeten op hun tijd geschieden' (Leer en Verbonden 64:31-32). Dat kan betekenen dat de genezing van die blessure of het vinden van je huisdier wat langer kan duren. En soms omvat de timing van de Heer het volgende leven. Maar je kunt er zeker van zijn dat Hij je intussen zal horen en helpen.

Geduld kan moeilijk zijn, vooral als het antwoord op je gebed niet voor de hand ligt. Maar als je zoekt, kun je moed vatten door de zekerheid dat je het antwoord dat je nodig hebt altijd zult vinden als je met een eerlijke bedoeling zoekt: 'U zult Mij zoeken en vinden, wanneer u naar Mij zult vragen met heel uw hart' (Jeremia 29:13). ■

De auteur woont in New York (VS).

VRAAG AAN GOD

Tekst: naar Nik Day

Muziek: Nik Day

Stevig ♩ = 156-170

9

1. Er is jou — zo - veel ver - teld. — Je hebt ge - zocht
 2. Lang - zaam komt — er steeds meer licht. — — Dat ge - beurt

14

— van ginds tot hier. — Je vraag is wat —
 — zo keer op keer. — Een beet - je tijd, —

19

er - van is waar? — Het ant - woord — komt — op één ma - nier. —
 een beet - je hoop, — En daar - door — weet — je zo - veel meer. —

24 $\text{\textcircled{S}}$

— Als je vraagt, — geeft Hij je ant - woord. Als je knielt, dan komt ge - ne - zing.

(Tweede couplet) Want

28

— Als je fluis - tert, het hoofd ge - bo - gen, Brengt zijn fluis-t'ring jou her-le - ving. — Als je droef

33

— bent: Hij ver - troost — je. — Wees toch need' - rig: Hij — staat klaar. —

37 **Naar Coda**
(Derde keer)

Als je't niet meer — weet: vraag aan God, vraag — aan God. —

41

Eerst was je als - maar ang - stig, koud, mee - ge - zo - gen in 't ge - tij, Nu sta je

46

sterk in jouw ge - loof. _____ Eerst blies de wind _____ jou van op - zij,

46

Cm Bb/D Eb Ab

51

Nu sta jij ste-vig op de grond, goed ver-an - kerd in Gods woord. _____ Als je vraagt,

51

Eb/G Fm7 Eb/G Ab Bb

57

CODA

vraag _____ aan God. _____

57

Bb Ab Eb Bb

62

62

Eb Eb/G Ab Eb Bb Eb

Jakobus 1:5-6

Jakobus leert ons hoe we God een vraag stellen, zodat we antwoord krijgen.

IN GELOOF VRAGEN

‘Dat we moeten bidden in geloof [...] betekent dat we niet alleen moeten bidden maar ook

moeten doen, we moeten pleiten en presteren, communiceren en in actie komen.’

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Bidden in geloof’, *Liahona*, mei 2008, 94.

IN WIJSHEID TE KORT SCHIETEN

Wij schieten allemaal in zekere mate te kort in de soort wijsheid die alleen God ons kan geven. ‘Niemand [kent] de dingen van God dan de Geest van God.’ (1 Korinthe 2:11). Daarom moeten wij allemaal vragen aan Hem stellen.

OVERVLOEDIG

Synoniemen voor *overvloedig* zijn: overdadig, rijkelijk, veel, volop en weelderig, hetgeen duidt op Gods intentie om ons openlijk en royaal te geven.

GEEN VERWIJTEN

God zal ons antwoord geven en het ons nooit *verwijten* (bekritisieren, berispen of ons kwalijk nemen) als we Hem nederig om een antwoord vragen op een oprechte vraag.

5 En als iemand van u in wijsheid te kort schiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden.

6 Maar laat hij er in geloof om vragen en daarbij niet twifelen. Immers wie twijfelt, lijkt op een golf der zee, die door de wind voortgestuwd en open neer geworpen wordt.

DIE AAN IEDER GEEFT

‘Hij verwerpt niemand die tot Hem komt, [...] en allen zijn voor God gelijk.’

2 Nephi 26:33

NIET TWIJFELEN

‘Geef uw verbonden in moeilijke tijden de hoogste prioriteit en wees zorgvuldig in uw

gehoorzaamheid. Dan kunt u naar uw behoefte in geloof vragen, in geen enkel opzicht twijfelende, en God zal antwoord geven.’

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘De kracht van verbonden’, *Liahona*, mei 2009, 22.

VRAGEN AAN GOD

‘Wij bidden tot onze hemelse Vader in de naam van Jezus Christus. [...]’

‘Het doel van het gebed is niet om de wil van God te veranderen, maar om voor onszelf en anderen de zegeningen te ontvangen die God graag wil geven, op voorwaarde dat wij erom vragen.’

Gids bij de Schriften, ‘Gebed’, <https://www.lds.org/scriptures/gs?lang=nld>.

Noot van de redactie: deze pagina is niet bedoeld als allesomvattende uitleg van de gekozen semina-rieteksten, maar als uitgangspunt voor persoonlijke studie.

Celestiale MOMENTEN

Soms voelt het alsof de hemel niet ver weg is.

Hollie Megan Laura Hunter

Op een dag gaven mijn jongevrouwenleidsters ons les over bijzondere momenten, wanneer je de Geest echt voelt en je je dicht bij God voelt. Die noemden ze ‘celestiale momenten’, een eenvoudige uitdrukking die makkelijk te onthouden was. Ik wist precies wat een ‘celestiaal moment’ inhield. Ik had het eerder gevoeld, zoals een klein voorproefje van hoe het er in het celestiale koninkrijk aan toegaat. En ik heb veel van die momenten gehad!

Nadat onze leidsters het idee geïntroduceerd hadden, gingen we naar buiten. De zon straalde door de bomen heen. We deden onze ogen dicht. Ik voelde de zon in mijn gezicht terwijl er een warm briesje waaide. We genoten van Gods scheppingen terwijl de vogels zongen en bomen in de wind zwiëpten. Dat was een celestiaal moment.

Ik maakte een ander celestiaal moment mee toen mijn beste vriendin zich liet dopen. Toen we terug naar de kapel liepen voor de rest van de dienst, pakte ze mijn hand beet en zei ze hoe geweldig het was dat we vriendinnen waren en altijd zouden zijn, ja, zelfs tot in de eeuwigheid. Dat zal ik nooit vergeten. Ik was enthousiast en blij en dankbaar!

Een jaar of zo later voelden we die vreugde allebei nog een keer toen we bij de doopvont stonden en toezagen hoe haar moeder de wateren van de doop betrad. Je zag werkelijk schoonheid in het rond.

De beste plek voor dergelijke ervaringen is misschien wel in het huis van de Heer. De eerste keer dat ik naar de tempel ging, was met mijn ouders en mijn zus. Ik werd voor mijn overgrootmoeder gedoopt en voelde dat ze er blij mee was.

Celestiale momenten kunnen zich overal en altijd voordoen — terwijl je naar muziek luistert, tijdens de gezinsavond of op school. Ik weet nog dat we eens op een gezinsavond allemaal maar bléven lachen! Dat was een van mijn favoriete momenten.

Die celestiale momenten hebben mijn getuigenis gesterkt en me dankbaarder gemaakt. Ik heb er veel door geleerd. Ze hebben me bovenal blij en enthousiast over het evangelie gemaakt! Ik weet dat ik alle schoonheid, geluk, vrede en liefde die ik op elk celestiaal moment ervaar, altijd — in veel grotere mate — in het celestiale koninkrijk kan ervaren als ik ervoor blijf kiezen om het evangelie na te leven. ■

De auteur woont in North Lanarkshire (Schotland).

Boven: deze foto staat symbool voor de liefde van God voor mij persoonlijk en voor mijn zussen, van wie er een nu op zending is. Het evangelie van Jezus Christus verrijkt ons leven met onbeschrijflijke vreugde.

Kenia R. bij de Monterreytempel (Mexico)

Foto Nauvootempel (Illinois, VS) Michaela S., Florida (VS)

INGAAN OP DE #TEMPLECHALLENGE

Ik heb me in 2012 laten dopen en ging in een gemeente in het district Ipoméia (Brazilië) naar de kerk. Sinds 2014 ben ik heel actief met familiegeschiedenis bezig. Het begon met de uitnodiging van ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen op RootsTech om dopen voor mijn eigen voorouders te doen. Ik was vastbesloten om aan familiegeschiedenis te doen en besepte: 'Klop, en er zal voor u opgedaan worden' (zie Mattheüs 7:7).

Nu heb ik veel meer generaties, foto's, documenten en, nog belangrijker, meer familie verhalen, wat geweldig is. Met die informatie heb ik een boek met foto's en datums van mijn familiegeschiedenis gemaakt. Dit project heeft me in contact met mijn familieleden gebracht die geen lid van de kerk zijn en me de gelegenheid gegeven om mijn getuigenis uit te dragen dat gezinnen eeuwig kunnen zijn.

Dit werk heeft me geholpen om op heilige plaatsen te staan, actief in de kerk te blijven en de roeping te aanvaarden om de Heer op zending te dienen.

Ik heb een getuigenis dat het heilswerk van deze kerk aan beide kanten van de sluier waar en door onze hemelse Vader geïnspireerd is. Vóór mijn zending had ik de gelegenheid om me voor mijn voorouders te laten dopen. Nu heb ik als zendeling de gelegenheid om mensen te dopen die hun leven voorgoed willen veranderen. ■

Ouderling Claudio Klaus jr., zendingsgebied Mesa (Arizona)

Ouderling
M. Russell Ballard
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

HOE WE HET EVANGELIE DOELTREFFEND UITDRAGEN

We hoeven ons niet te schamen voor ons geloof of hetgeen wij voor waar houden af te zwakken. Maar we kunnen er in een geest van liefdevol begrip over vertellen, **duidelijk en vol zelfvertrouwen**, met het oog op Gods eer gericht, en dat zonder onze luisteraars onder druk te zetten of te denken dat we onze plicht verzaakt hebben als ze niet onmiddellijk aannemen wat wij geloven.

Als we het gezelschap van de Heilige Geest genieten, kunnen we eenvoudige dingen doen waardoor de minderactieve leden van de kerk en zij die niet van ons geloof zijn het evangelie beter gaan begrijpen. We hebben hier geen nieuw programma voor nodig. U hebt geen handboek nodig of een roeping of instructies. Goede leden van de kerk moeten alleen **op de macht van de Heilige Geest leren vertrouwen** en de kinderen van onze Vader de hand reiken en hen raken. Er is geen betere manier om te dienen dan door ons **persoonlijk getuigenis** te geven aan hen die te weinig begrip van het herstelde evangelie van Jezus Christus hebben.

Dus broeders en zusters, zijn we klaar om iets te doen? Kan ieder van ons vandaag besluiten dat we **ons persoonlijk beter geestelijk zullen voorbereiden** door naar leiding van de Heilige Geest te streven en dan, met zijn macht, meer kinderen van onze Vader het begrip en de kennis te geven dat de kerk waar is?

Ik getuig dat de Heiland leeft en dat Hij ieder van ons zal zegenen als we doen wat we kunnen om dit grote werk van zijn kerk voor te stuwen. Ik hoop dat ieder van ons een beetje meer zal doen. ■

Naar een toespraak, gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 2000.

HOE HEB JE DIT TOEGEPAST?

Ik ben dankbaar dat ik in de kerk ben opgevoed. Ik vertel graag over het evangelie en ik probeer een goed voorbeeld te zijn want ik weet dat mijn vrienden en anderen, vooral mijn hemelse Vader, op me letten. Niets wat je doet wordt door onze hemelse Vader over het hoofd gezien of genegeerd. Je moet ernaar streven om het goede te kiezen en het evangelie aan zijn kinderen te brengen, want er zijn oneindig veel gelegenheden om dat te doen. Je moet gewoon bidden om die gelegenheden te vinden en benutten.

Chari G., Arkansas (VS)

Waarom is het een
grotere zonde
iemand niet te
vergeven dan iemand
onrecht aan te doen?

De Heer heeft gezegd: 'Daarom zeg Ik u, dat gij elkaar dient te vergeven, want wie zijn broeder zijn overtredingen niet vergeeft, staat veroordeeld voor het aangezicht des Heren, want in hem verblijft de grotere zonde.'

'Ik, de Heer, zal vergeven wie Ik vergeven wil, maar van u wordt het vereist alle mensen te vergeven' (Leer en Verbonden 64:9-10).

Als we niet vergeven, plaatsen wij ons beperkte oordeel boven het volmaakte oordeel van de Heer. Hij heeft perfect zicht op het hart en de omstandigheden van de mens en het oordeel is alleen aan Hem. Hij zal iedereen uiteindelijk volmaakte gerechtigheid en volmaakte genade toebedelen — zowel hun die anderen onrecht hebben aangedaan als hun die onrecht geleden hebben.

Daarnaast laat de Heer ons, door te verlangen dat wij vergeven, geluk boven ellende verkiezen, van bittere grieven en wrok afstand doen en genezing door zijn genade ontvangen. Dan ontdekken we waar ouderling Kevin R. Duncan van de Zeventig ons op wees: 'De verzoening van de Heiland is niet alleen voor wie zich moeten bekeren, maar ook voor wie moeten vergeven' (zie 'De genezende zalf van vergeving', *Liahona* mei 2016, 35). ■

Hoe kijkt de kerk tegen
depressies aan en hoe moet ik
met een depressie omgaan?

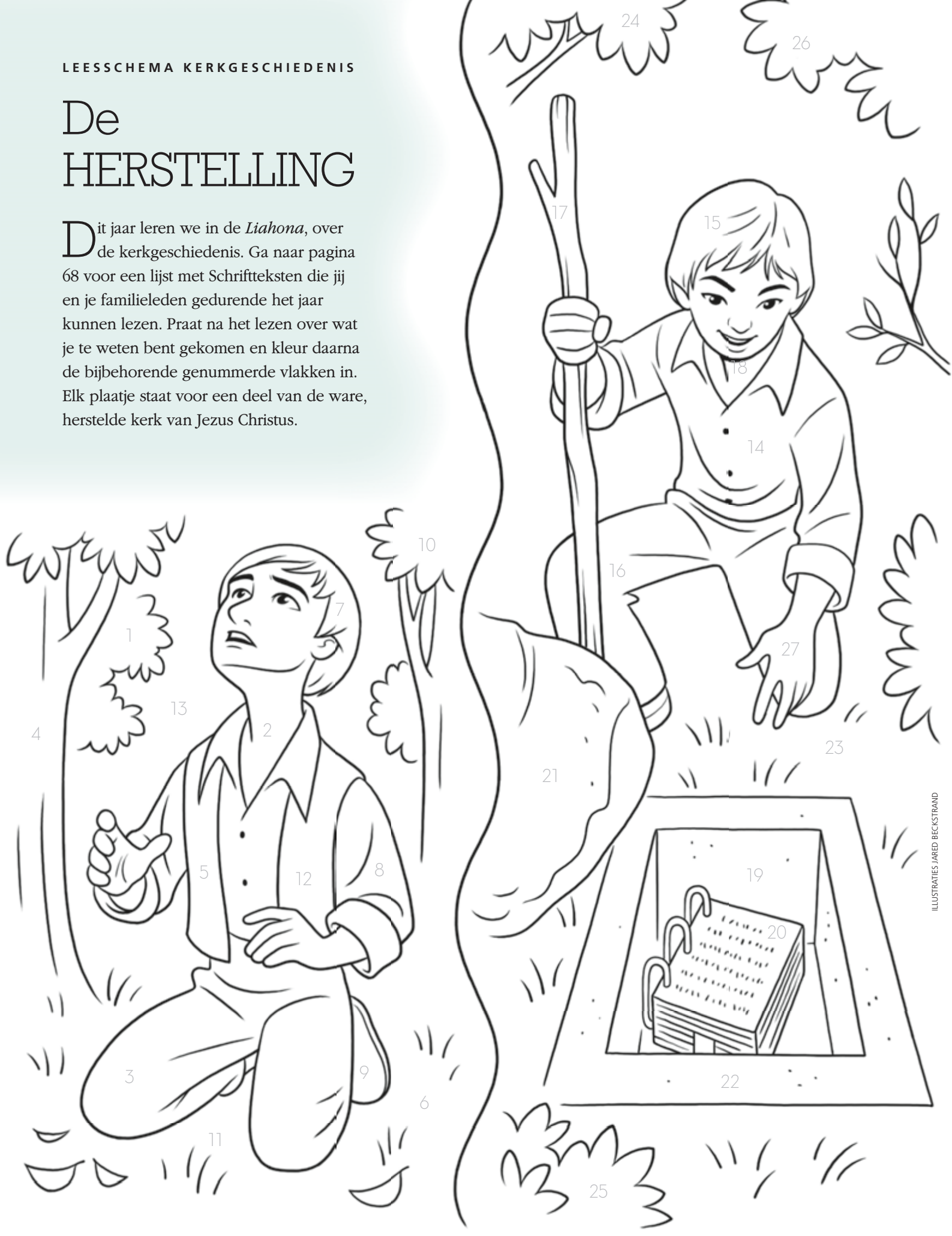
Iedereen voelt zich wel eens gedeprimeerd. Het herstelde evangelie van Jezus Christus en de steun van familieleden, leidinggevenden en anderen kunnen ons dan troost, vreugde en gemoedsrust schenken. Maar kerkleiders hebben bevestigd dat een zware depressie, oftewel een klinische depressieve stoornis, veel ernstiger is en iemands vermogen om goed te functioneren in de weg kan staan. Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft aangegeven wat je bij een zware depressie zoal kunt doen:

- Raak je geloof in je hemelse Vader en Jezus Christus niet kwijt.
- Doe dingen die de Geest in je leven brengen (bidden, de Schriften bestuderen enzovoort).
- Vraag je ouders en priesterschapsleiders om raad.
- Vraag om priesterschapszegens.
- Neem elke week van het avondmaal en houd je aan de beloften van de verzoening van Jezus Christus vast.
- Let op aanwijzingen van stress zoals vermoeidheid, en breng dan veranderingen aan.
- Als je probleem zich blijft voordoen, praat dan met je ouders of priesterschapsleiders over het zoeken van hulp bij een bekwaam therapeut met goede normen en waarden.

(Zie 'Als een gebroken kruik', *Liahona*, november 2013, 40-42.) ■

De HERSTELLING

Dit jaar leren we in de *Liahona*, over de kerkgeschiedenis. Ga naar pagina 68 voor een lijst met Schriftteksten die jij en je familieleden gedurende het jaar kunnen lezen. Praat na het lezen over wat je te weten bent gekomen en kleur daarna de bijbehorende genummerde vlakken in. Elk plaatje staat voor een deel van de ware, herstelde kerk van Jezus Christus.

LIJST MET SCHRIFTEKSTEN

De meeste Schrifteksten zijn openbaringen van de Heer aan Joseph Smith. Kleur de illustraties op pp. 66–67 terwijl je ze leest!

1. Geschiedenis van Joseph Smith 1:10–13	27. Leer en Verbonden 59:9–10, 15–19
2. Geschiedenis van Joseph Smith 1:14–17	28. Leer en Verbonden 64:9–11
3. Geschiedenis van Joseph Smith 1:30, 33–34	29. Leer en Verbonden 64:33–34
4. Geschiedenis van Joseph Smith 1:51–53	30. Leer en Verbonden 76:19–24, 40–41
5. Geschiedenis van Joseph Smith 1:66–69	31. Leer en Verbonden 78:17–19
6. Leer en Verbonden 1:37–38	32. Leer en Verbonden 81:5–6
7. Leer en Verbonden 2:1–2	33. Leer en Verbonden 82:3, 10, 14
8. Leer en Verbonden 4:1–7	34. Leer en Verbonden 84:46–47, 62
9. Leer en Verbonden 6:34–37	35. Leer en Verbonden 88:78–80
10. Leer en Verbonden 8:2–3, 9–10	36. Leer en Verbonden 88:118–120
11. Leer en Verbonden 10:5, 69	37. Leer en Verbonden 88:123–126
12. Leer en Verbonden 11:6–7	38. Leer en Verbonden 89:1, 18–21
13. Leer en Verbonden 13:1	39. Leer en Verbonden 90:15, 24
14. Leer en Verbonden 18:10–13	40. Leer en Verbonden 97:15–16, 21
15. Leer en Verbonden 18:15–16	41. Leer en Verbonden 98:11–12
16. Leer en Verbonden 19:16–19, 23–24	42. Leer en Verbonden 100:5–8
17. Leer en Verbonden 20:75–79	43. Leer en Verbonden 101:16, 32, 36
18. Leer en Verbonden 25:10–13	44. Leer en Verbonden 105:39–41
19. Leer en Verbonden 27:15–18	45. Leer en Verbonden 107:6, 8, 13
20. Leer en Verbonden 39:20–23	46. Leer en Verbonden 110:1–10
21. Leer en Verbonden 46:10–12, 32–33	47. Leer en Verbonden 119:4, 6–7
22. Leer en Verbonden 49:25–28	48. Leer en Verbonden 121:7–9, 46
23. Leer en Verbonden 50:40–46	49. Leer en Verbonden 121:41–45
24. Leer en Verbonden 51:13, 19	50. Leer en Verbonden 122:7–9
25. Leer en Verbonden 58:26–28	51. Leer en Verbonden 130:20–23
26. Leer en Verbonden 58:42–43	52. Leer en Verbonden 131:1–4

Verhoort onze hemelse Vader ALTIJD mijn gebeden?

**Ouderling
Dallin H. Oaks**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Onze hemelse Vader weet
meer dan wij. Hij verhoort
onze gebeden op de
manier die het beste is.

Als we geloof in onze
hemelse Vader en
Jezus Christus hebben,
vertrouwen we op Hen.

Vertrouw erop dat je
hemelse Vader je kent en
van je houdt. Vertrouw erop
dat Hij je gebeden hoort
en verhoort op de wijze
die voor jou het beste is.
(Zie 3 Nephi 18:20.)

ONS PRIKBORD

Alexandra M. (10), Maryland (VS)

De Heer heeft de aarde voor de kinderen van onze hemelse Vader geschapen. Ik ben dol op dieren en de natuur.

Samuel M. (7), Madrid (Spanje)

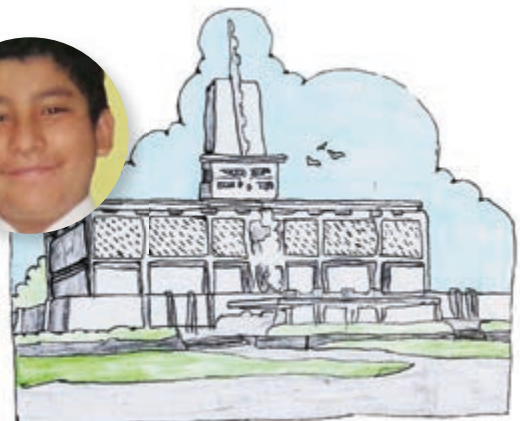

Lisette N. (5), Madrid (Spanje)

In de avondmaalsdienst en in mijn zondagsschoollessen heb ik geleerd dat niet alles even belangrijk is. Het belangrijkste is het evangelie van Jezus Christus en gehoorzaamheid aan onze hemelse Vader. Ik hou van leren.

Ian A. (5), Morelos (Mexico)

Als we als gezin naar de tempel gaan, voel ik de geest sterk want ik weet dat de Heer bij ons is. Hij heeft gezegd: 'Kom tot Mij, mijn kleinen' (zie Mattheüs 19:14).

Heitor A. (10), Paraná (Brazilië)

**Ouderling
Walter F.
González**
van de Zeventig

Het boek op de plank

'Lees, denk en bid, alleen en met elkaar'
(Kinderliedjes, 66).

Ik was twaalf jaar toen ik van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hoorde. Ik kwam twee zendelingen in de bus tegen. Ze vroegen of ze bij ons thuis mochten komen lesgeven.

De zendelingen lieten een exemplaar van het Boek van Mormon en een brochure met het getuigenis van Joseph Smith achter. Mijn

ouders waren geweldige mensen. Maar ze werden in die tijd geen lid van de kerk.

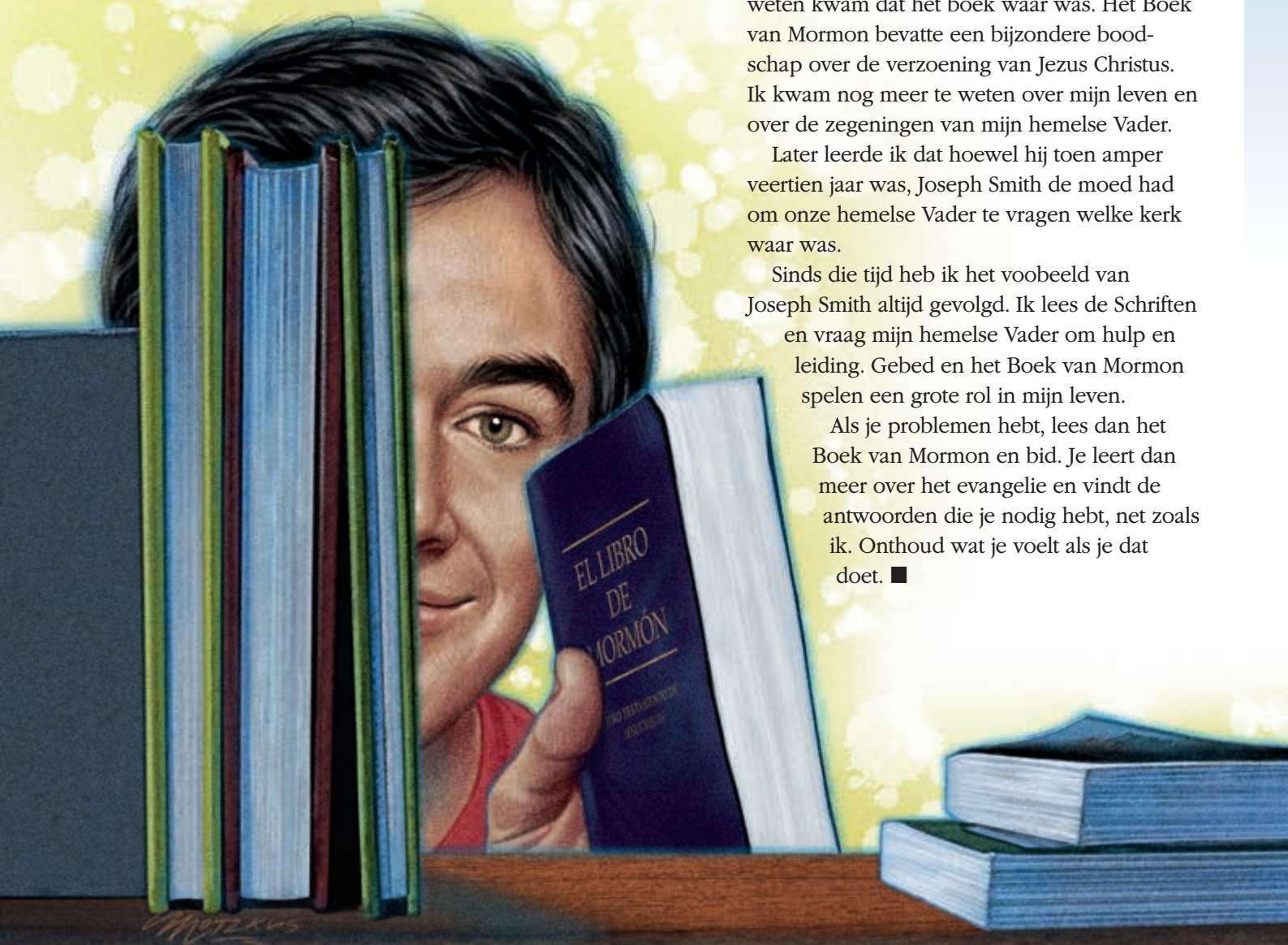
Het boek en de brochure bleven vele jaren op onze boekenplank staan. Toen ik achttien jaar was, zocht ik op een dag op de boekenplank naar een goed boek. Ik pakte het Boek van Mormon en begon het eerste hoofdstuk te lezen. Terwijl ik las kreeg ik een bijzonder gevoel.

Ik had een unieke ervaring waardoor ik te weten kwam dat het boek waar was. Het Boek van Mormon bevatte een bijzondere boodschap over de verzoening van Jezus Christus. Ik kwam nog meer te weten over mijn leven en over de zegeningen van mijn hemelse Vader.

Later leerde ik dat hoewel hij toen amper veertien jaar was, Joseph Smith de moed had om onze hemelse Vader te vragen welke kerk waar was.

Sinds die tijd heb ik het voorbeeld van Joseph Smith altijd gevolgd. Ik lees de Schriften en vraag mijn hemelse Vader om hulp en leiding. Gebed en het Boek van Mormon spelen een grote rol in mijn leven.

Als je problemen hebt, lees dan het Boek van Mormon en bid. Je leert dan meer over het evangelie en vindt de antwoorden die je nodig hebt, net zoals ik. Onthoud wat je voelt als je dat doet. ■

Min-Jun is goed genoeg

Kelly Hunsaker

Gebaseerd op een
waargebeurd verhaal

*Jezus is mijn beste
Vriend. [Hij] houdt van jou
en mij' (Kinderliedjes, 37).*

Min-Jun keek uit het
raam naar de wolken.
'Het ziet er naar uit dat het
morgen gaat regenen',
zei hij.

Opa keek op van zijn
krant en knikte. Het was
het eind van de zomer in
Seoul (Zuid-Korea) en de regentijd
was begonnen.

Min-Jun zette een paraplu naast
zijn zondagse kleren. 'Ik denk
dat we morgen vroeg moeten
vertrekken.'

Opa glimlachte. 'Goed idee. We
moeten de langere route nemen
voor het geval de lage route over-
stroomd is.'

'Denk je dat het kerkgebouw
veilig zal zijn?' vroeg Min-Jun. Vorig

jaar was de kelder in de regentijd
volgelopen.

'Ja', zei opa. 'Maar bidden kan
nooit kwaad.'

'Dan bid ik vanavond voor de
kerk. En dat we daar goed zullen
aankomen. *Jal-ja-yo* (welterusten).'
Min-Jun boog en ging naar bed.

's Morgens vertrokken ze al vroeg
uit hun woning. Min-Jun keek naar
de donkere wolken aan de lucht.

'Heb geloof', zei opa.

Min-Jun volgde opa de smalle
trap op naar de heuvel vlak bij hun
woning. Bovenaan bleven ze staan
om op adem te komen. Hun witte
overhemden waren al klam van het
vocht in de lucht.

Opa stak zijn hand uit om de
eerste regendruppels te voelen.
'Voel je dat? Het begint te regenen.'

Ze staken hun paraplu's op.
Tegen de tijd dat ze de volgende

BLIJF HET PROBEREN

'Het mooie van het evangelie is dat *proberen* beloofd wordt, ook al slagen we niet altijd.'

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Morgen zal de Heere wonderen doen in uw midden', *Liahona*, mei 2016, 125-126.

trap bereikten, regende het hard. Min-Jun tuurde om iedere tree door de regen heen te kunnen zien. 'Oei!' riep hij toen hij uitgleed en op zijn knie landde.

'Heb je je pijn gedaan?' vroeg opa. Hij leunde voorover om naar het gat in de broek van Min-Jun te kijken.

'Het is maar een schram', zei Min-Jun met trillende stem.

'We kunnen er in de kerk voor zorgen', zei opa.

Min-Jun en opa beklommen de andere trappen en kwamen op de bovenweg.

'Het waait hier harder', zei opa en klampte zich aan zijn paraplu vast. Min-Jun kon zijn paraplu nauwelijks in bedwang houden. Plotseling kwam er een windvlaag die hem binnenste buiten keerde, waarbij de paraplu bij de naden scheurde. Min-Jun liet zijn schouders neerhangen.

Opa stak zijn paraplu uit. 'Kom onder de mijne. We zijn er bijna.'

Min-Jun en opa deden samen met de paraplu, maar die beschermde ze niet goed tegen de stromende regen. Toen ze de kerk naderden, hoorde Min-Jun muziek.

'Ze zijn al begonnen!' Min-Jun rende naar de voordeur. Toen zag hij zijn spiegelbeeld in het raam. Zijn haar zat door elkaar en droop, zijn broek was gescheurd

en zijn schoenen zaten vol modder. Hij deinsde terug van de deur en ging weer het trapje af.

'Ik ... ik kan niet naar binnen gaan', stotterde Min-Jun.

'Het is oké', zei opa.

'Maar ik ben helemaal vies en nat!'

Opa keek naar Min-Jun en toen keek hij naar de regentmeter die aan het hek hing.

'Het is makkelijk om regen te meten, Min-Jun, maar hoe meten we onszelf?'

Min-Jun keek op naar opa.

'Je ziet modderige schoenen, een schram op je knie en rommelig haar, en dan denk je dat je niet goed genoeg bent', zei opa. 'Maar Jezus Christus heeft een betere manier van meten.

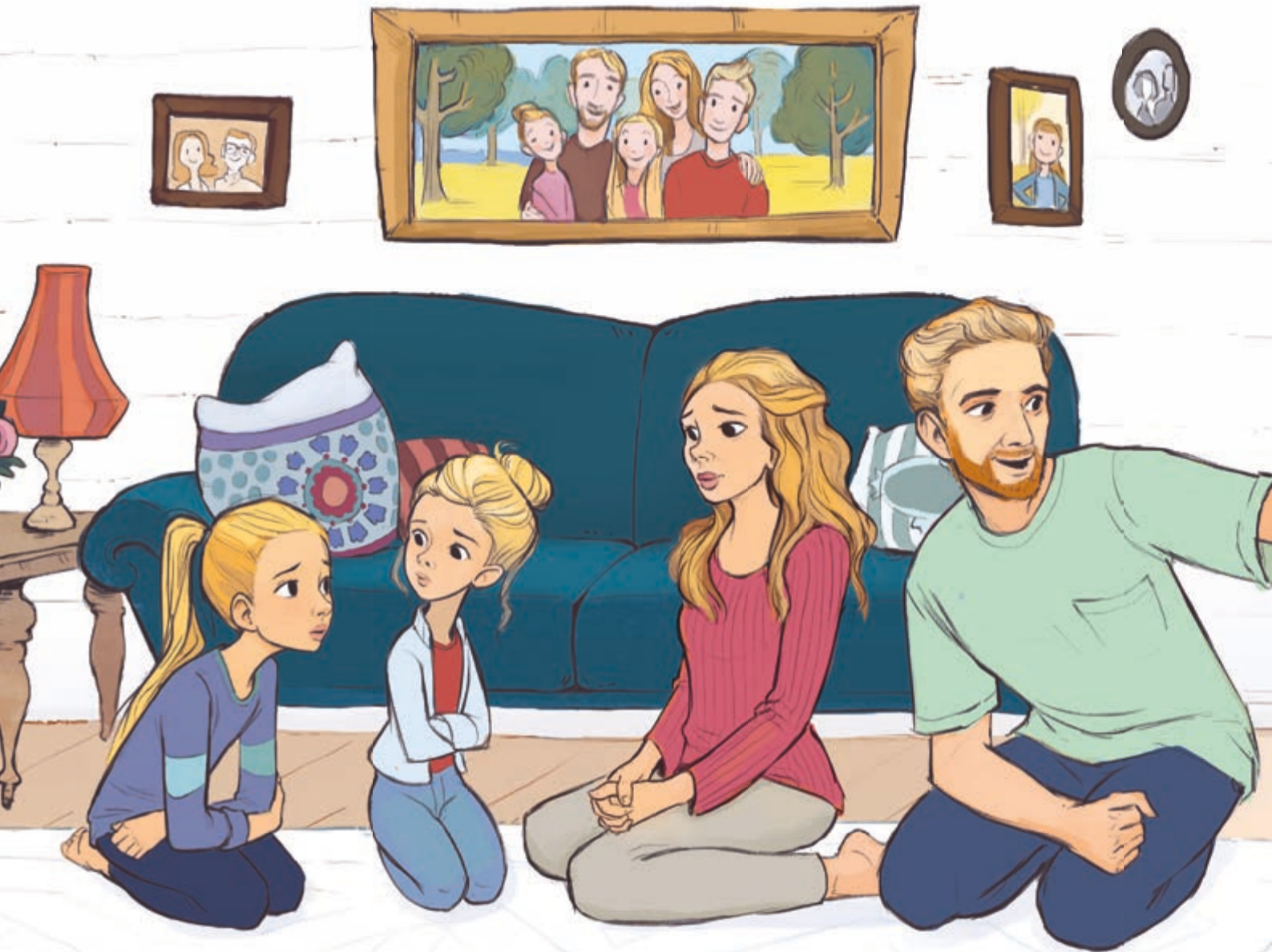
Hij kijkt naar je hart en weet dat je het goede doet. Als je jezelf op zijn manier meet, zul je zien dat je heel goed bent.'

Min-Jun keek naar de regentmeter. Het streepje ging met iedere druppel regen verder omhoog. Hij bedacht hoe hard hij zijn best had gedaan om naar de kerk te komen en hoe warm en gelukkig hij zich daar voelde. Hij bedacht hoeveel hij van de Heiland hield en hoeveel de Heiland van hem hield.

Min-Jun sloeg zijn armen om opa heen en toen gingen ze naar binnen. ■

De auteur woont in Colorado (VS).

Vergeet niet voor Erik te bidden

Julie Cornelius-Huang

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Je weet dat elke ziel vrij is om te bepalen hoe hij leeft en wat hij wordt' (Hymns, nr. 240).

Kari en haar gezinsleden knielden voor het gezinsgebed bij de bank. Iedereen vouwde de handen eerbiedig. Papa vroeg aan Kari's zusje, Liv, om het gebed uit te spreken.

'Vergeet niet onze hemelse Vader voor onze *vele* zegeningen te bedanken', herinnerde hij haar.

'En vergeet niet voor Erik te bidden', voegde mama er aan toe. Mama herinnerde er altijd aan dat ze voor Erik moesten bidden.

Erik was Kari's grote broer. Voordat hij naar de

universiteit ging waren hij en Kari elkaars beste vrienden. Ze miste alle leuke dingen die ze samen altijd deden heel erg.

Een paar maanden geleden vertelde Erik mama en papa dat hij geen lid van de kerk meer wilde zijn. Het hele gezin was verbaasd en verdrietig. Ze begonnen elke avond voor Erik te bidden. Soms baden ze dat hij de Heilige Geest mocht voelen en weer naar de kerk zou willen gaan. Papa bad dat Erik helder zou denken om goede keuzen te maken. Mama bad vaak dat iemand die hij vertrouwde hem mocht helpen om het goede pad te vinden. Na al hun gebeden voelde Kari zich toch wel een beetje boos. Waarom had onze hemelse Vader Erik niet terug naar de kerk gebracht?

Uiteindelijk, net toen Liv haar mond opendeed om te gaan

bidden, hield Kari het niet meer uit. 'Waarom heeft onze hemelse Vader onze gebeden niet verhoord?' riep ze uit. Iedereen keek vol verbazing naar Kari, maar ze was zo overstuur dat het haar niet kon schelen. Een minuut lang zei niemand iets.

'Kari', zei papa, 'toen je vandaag uit school kwam, heb je toen je rugzak weggehangen?'

'Hè?' vroeg Kari verward. Wat had haar rugzak er mee te maken? Ze keek naar de voordeur en zag dat haar rugzak tegen de muur gegooid was in plaats van opgehangen naast die van Liv. 'Nee ... sorry.'

'Heeft mama je er niet aan herinnerd?'

'Jawel', antwoordde Kari. Ze keek omlaag naar haar knieën.

'Herinnert mama je niet vaak aan het ophangen van je rugzak?'

'Ja', mompelde Kari. Ze snapte nog steeds niet waar dit allemaal op sloeg. Nam papa haar vraag niet serieus?

'Ik weet dat onze hemelse Vader onze gebeden iedere keer *wel* verhoort als we voor Erik bidden. Het probleem is dat Erik op het ogenblik misschien niet luistert. Erik mag kiezen of hij naar de Heilige Geest luistert, net zoals jij mag kiezen of je naar mama luistert over je rugzak. Maar denk je dat je mama *altijd* zult negeren als ze je vraagt om je rugzak op te hangen?'

'Nee, dat denk ik niet', zei Kari.

'Ooit zal ze luisteren!' zei mama met een knipoog naar Kari. Kari glimlachte.

'Dus Erik zal misschien ook ooit luisteren', voegde Kari toe.

'Absoluut', zei mama. 'Naar de Heilige Geest luisteren is een vaardigheid die je moet leren. Misschien heeft Erik het nog niet geleerd.' Kari voelde zich iets beter.

Ze bogen allemaal hun hoofd toen Liv het gebed uitsprak. Ze bad dat Erik zou leren om naar de Heilige Geest te luisteren. Toen Liv bad voelde Kari zich rustig en warm. Ze wist dat onze hemelse Vader hun gebeden hoorde. Terwijl Liv een paar dingen noemde waarmee hun gezin gezegend was, dacht Kari aan een zegening die ze aan de lijst kon toevoegen: ze begreep nu meer van gebed!

Toen het gebed klaar was, wist Kari dat onze hemelse Vader Erik niet vergeten had. Ze wist dat Hij haar nooit zou vergeten. ■

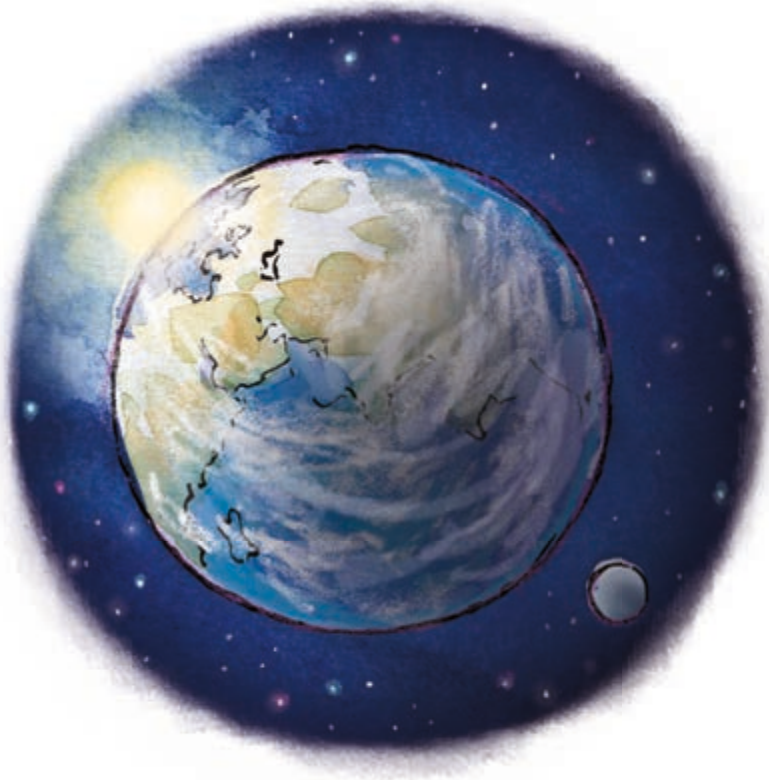
De auteur woont in Nevada (VS).

WAT IS KEUZEVRIJHEID?

Keuzevrijheid is een geschenk van onze hemelse Vader dat Hij aan iedereen gegeven heeft. Het is het geschenk dat we mogen kiezen wat we doen. Onze hemelse Vader helpt ons, maar Hij dwingt ons niet om te doen wat Hij wil. In plaats daarvan laat Hij ons zelf kiezen.

Jezus houdt van mij

Kim Webb Reid

Voordat de aarde werd gemaakt, woonden we bij onze hemelse Ouders en onze oudere Broer, Jezus, in de hemel. We waren gelukkig en hielden veel van elkaar.

Op een dag vertelde onze hemelse Vader ons dat Hij een aarde voor ons zou maken om op te wonen. Hij wist dat we op de aarde soms zijn geboden niet zouden naleven. We zouden een Heiland nodig hebben om ons tot Hem te helpen terugkeren. Onze hemelse Vader koos Jezus als onze Heiland.

Toen Jezus Christus op aarde was, liet Hij ons zien hoe we moeten leven. Hij hielp de mensen. Hij leerde hen om elkaar lief te hebben.

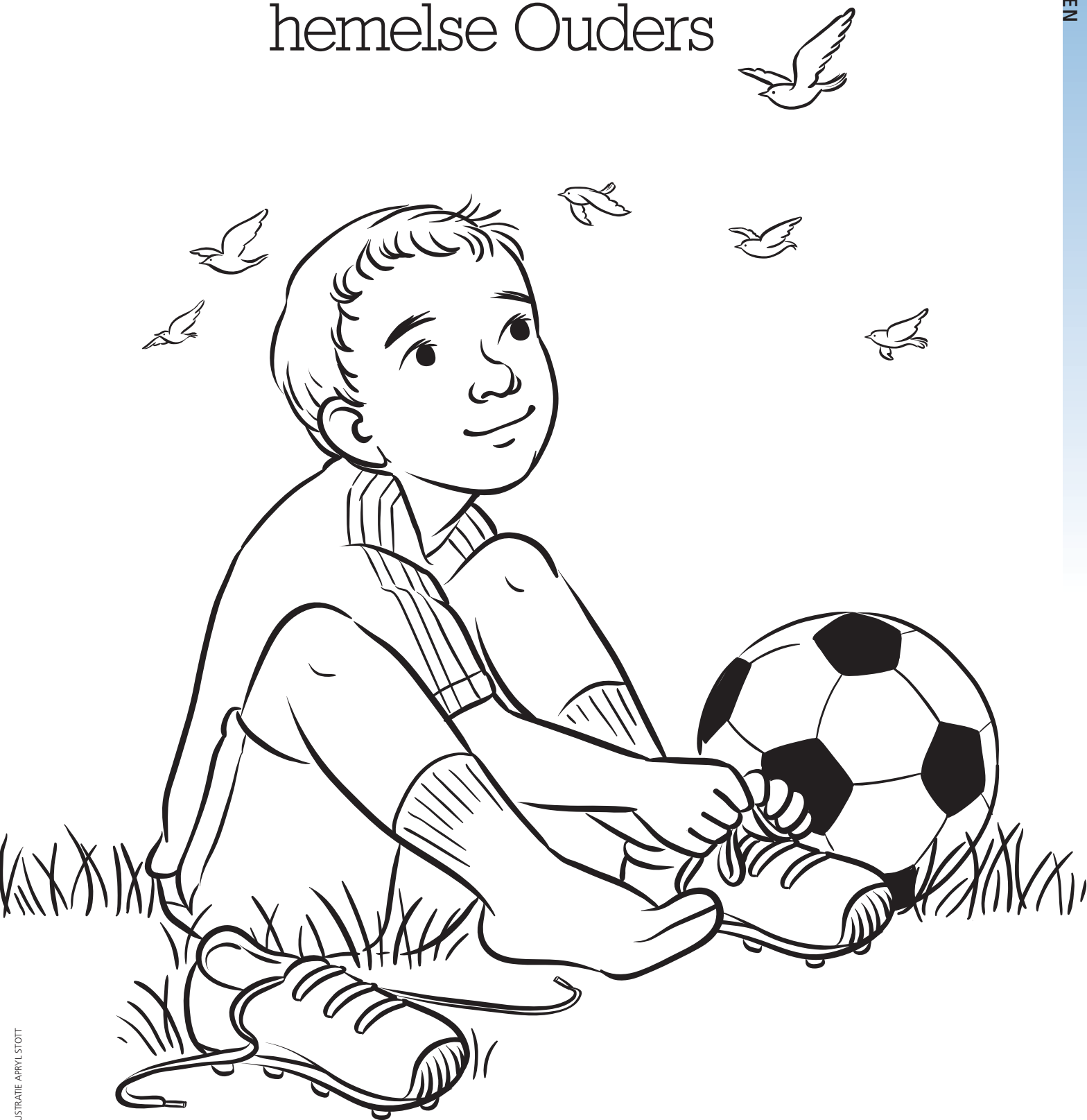

Jezus leed in de hof van Gethsémané en aan het kruis. Hij deed dat zodat we ons kunnen bekeren en na de dood weer kunnen leven.

Als ik over Jezus leer, voel ik zijn liefde voor mij. ■

Ik ben een kind van hemelse Ouders

ILLUSTRATIE APRYL STOTT

**President
Hugh B. Brown
(1883-1975)**

Eerste raadgever in het
Eerste Presidium

PLEIDOOI VOOR EEN HEDENDAAGSE PROFEET

In 1939, voordat de Tweede Wereldoorlog uitbrak, werd broeder Brown door een lid van het Engelse Lagerhuis uitgenodigd om een juridisch argument te presenteren ter onderbouwing van broeder Browns bewering dat Joseph Smith een profeet was. In een toespraak met de titel 'The Profile of a Prophet' op 4 oktober 1955 gehouden aan de Brigham Young University, beschreef president Brown hun gesprek (zie speeches.byu.edu).

Ik begon [...]: 'U zegt dat mijn geloof dat God in deze tijd tot een mens heeft gesproken bizar en absurd is?'

'Volgens mij wel.'

'Gelooft u dat God ooit tot iemand heeft gesproken?'

'Jazeker, daarvoor vinden we in de Bijbel talloze bewijzen.'

'Sprak Hij tot Adam?'

'Ja.'

'Tot Henoah, Noach, Abraham, Mozes, Jakob, Jozef en andere profeten?'

'Ik geloof dat Hij tot ieder van hen gesproken heeft.'

'Gelooft u dat het contact tussen God en de mens ophield toen Jezus op aarde verscheen?'

'Nee, dat contact bereikte toen een climax, een hoogtepunt.'

'Mijnheer, gelooft u dat Saulus uit Tarsus, die rechtsgeleerde en

tentenmaker was, na de opstanding van Jezus op weg naar Damascus met Jezus van Nazareth sprak, die was gekruisigd, herrezen en naar de hemel opgestegen?'

'Jazeker.'

'Wiens stem hoorde Saulus?'

'Hij hoorde de stem van Jezus Christus, want zo stelde Hij Zich voor.'

'Dan kan ik in alle ernst aannemen dat het in de Bijbel gebruikelijk was dat God met de mens sprak.'

'Daar ben ik het denk ik wel mee eens, maar kort na de eerste eeuw na Christus is daar een einde aan gekomen.'

'Waarom is daar volgens u een einde aan gekomen?'

'Dat weet ik niet.'

'Gelooft u dat God sinds die tijd

niet meer gesproken heeft?'

'Dat weet ik wel zeker.'

'Daar moet u een reden voor hebben. Kunt u mij die reden geven?'

'Ik weet het niet.'

'Mag ik een aantal mogelijke redenen opnoemen? Misschien spreekt God niet meer tot de mens, omdat Hij dat niet kan. Hij is die macht kwijtgeraakt.'

Hij zei: 'Dat zou uiteraard godslastering zijn.'

'Nou, als u dat niet kunt aanvaarden, dan spreekt Hij misschien niet meer tot de mens omdat Hij ons niet meer liefheeft en Hij niet langer in de mens geïnteresseerd is.'

'Nee,' zei hij, 'God heeft alle mensen lief en Hij maakt geen onderscheid tussen mensen.'

'Welnu, als Hij tot ons kan spreken, en als Hij ons liefheeft, dan is het enige mogelijke antwoord dat wij Hem niet meer nodig hebben. We hebben zoveel vooruitgang op het gebied van de wetenschap geboekt en we zijn zo verstandig geworden, dat we God niet meer nodig hebben.'

En toen zei hij, en zijn stem trilde toen hij aan de op handen zijnde oorlog dacht: 'Mijnheer Brown, er is nog nooit een moment in de geschiedenis van de wereld geweest dat de stem van God harder nodig was dan nu. Misschien kunt u mij vertellen waarom Hij niet spreekt.'

Mijn antwoord luidde: 'Hij spreekt *wél*, Hij hééft gesproken; maar de mens heeft geloof nodig om Hem te horen.' ■

**HET EERSTE VISIOEN, JORGE
COCCO SANTANGELO**

'Toen het licht op mij rustte, zag ik twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.)

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

p. 44

PROFETISCHE BEGINSELEN VAN **GETROUWHEID**

Welke beslissingen moet je nu nemen zodat je in de toekomst getrouw zult blijven? Tien beginselen om over na te denken.

VOOR JONGEREN

JMJV-THEMA 2017

Wil je dichterbij je hemelse Vader komen? Bestudeer het MJJV-thema van dit jaar over gebed.

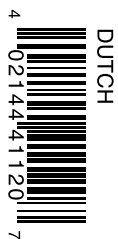
p. 50

VOOR KINDEREN

De herstelling

Doe deze activiteit om de Leer en Verbonden op een leuke manier te verkennen.

p. 66

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN